

9
56

27 ΑΠΡ 1903

Грубы

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ ΚΓ'. ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1903 ΑΡΙΘ. 15

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅλον τὸ ὄθωρον, κράτος μετζίτια ἀργ. . . . 8
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾷ 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Μητροπολ. Βοδενῶν ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοδύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ Ἀρχιεραρχεπίσκοπος τῆς Ἱ. Συνόδου ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

Ἡ συνδρομὴ προκαταβάλλεται ἀποστελλομένη πρὸς τὸν ταμίαν.

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχα—Συγχαρητήρια ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς—
Οἱ πατριάρχαι τῶν ἀρμενίων ἐν τοῖς Πατριαρχείοις καὶ αἱ πρὸς
αὐτοὺς ἀντεπισκέψεις—Δ. Ἐθν. Μ. Συμβούλιον—Ἐκκλησια-
στικά Χρονικά—Αἱ λειτουργίαι τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντι-
νουπόλεως ἐπὶ βυζαντινῶν—Συνδρομαὶ ὑπὲρ τοῦ Ἀγίου Μύ-
ρου—Νεκρολογία—Δικαστικά—Ἀγγελίαι—Παράρτημα (Εὐαγ-
γελικά διδάγματα).

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

καθὼς καὶ πᾶσαι αἱ πρὸ αὐτοῦ ἱεραὶ καὶ κατα-
νυκτικαὶ ἡμέραι, αἱ τῆς Μ. ἑβδομάδος, ἐν ἀγαλ-
λιάσει διεξαχθεῖσαι, μετὰ χαρᾶς παγκοίνου
πανηγυρισθεῖσαι, συνείλκυσαν ἐν τοῖς ἱεροῖς
ναοῖς ὀρθοδόξων πλήθη, ἀγιαζόμενα δι' αὐτῶν,
πᾶσι δὲ κατέδειξαν τὸ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γέ-
νους θρησκευτικὸν αἶσθημα παρ' ἡμέραν ἀνα-
ζωογονούμενον καὶ τεκμηριοῦν τὴν κατ' ὀλίγον
καὶ βαθμιαίως συναίσθησιν τοῦ χριστιανικοῦ
πανηγυρισμοῦ τῶν ἐορτῶν ἐν γένει τῆς ἡμετέ-
ρας ἀγιωτάτης θρησκείας, ἰδίᾳ δὲ τῆς ἐορτῆς
τῶν ἐορτῶν, ὡς ὑμνοῦντες ἀποκαλοῦμεν αὐτήν,
τῆς πανηγύρεως τῶν πανηγύρεων. Ἐφ' ὅσον ὁ
λόγος τοῦ Θεοῦ κηρύττεται συχνότερον, διαδι-
δόμενος δι' ἀναγνωσμάτων ἐπικαίρων, διὰ βι-
βλίων ὠφελίμων, διὰ διδασκαλιῶν χρηστῶν,
προσδοκῶμεν τὴν βαθμὴν καὶ προϊόντων τῶν
καιρῶν, πλήρη παρ' ἅπαντι τῷ τῶν ὀρθοδόξων
πληρώματι συναίσθησιν τῶν πρὸς τὸν Θεὸν
καὶ τὸν πλησίον καὶ τῶν πρὸς τὰς θεόθεν ἐφ' ἡ-

μῖν τεταγμένας ἀρχὰς καὶ τοὺς νόμους αὐτῶν
καθηκόντων, ἵνα πᾶσι τοῖς ἐγγύς τε καὶ τοῖς
μακρὰν ἀποδειχθῶσιν οἱ πιστεύοντες εἰς τὸν
ἐκ νεκρῶν ἀναστάντα καὶ τοῖς ἐν σκότει καὶ
σκιᾷ θανάτου ζωὴν ἐπομβρίσαντα Κύριον εὐ-
σεβεῖς τε χριστιανοὶ καὶ πολῖται φιλήσυχοι καὶ
φιλόνομοι.

Ἦδη, κατὰ τὸ πλεῖστον, ὡς ἀκούομεν, τῶν τε
ἐν τέλει καὶ τῶν ἀρχῶν πανταχοῦ συναιρομέ-
νων, τοῦ τε κλήρου καὶ τῶν τοῦ λαοῦ λογάδων
διδασκόντων τὰ δέοντα, ἀτασθαλῖαι τινὲς καὶ
ἀσχημίαι, ἄλλοτε καὶ δυστυχημάτων πρόξενοι,
περιστέλλονται, λαὸς δ' εὐσεβὴς καὶ φύσει φι-
λόνομος ἤρξατο συνειδὼς ὅτι ἐορταὶ καὶ πανη-
γύρεις ἱεραὶ καὶ κατὰ τὴν διδασκαλίαν ἀγίων
πατέρων καὶ Συνόδων θεοκινήτων καὶ κατὰ τὰς
ὑπαγορεύσεις τῆς φρονήσεως ἀπαιτοῦσι πνευ-
ματικόν, ὑπερκόσμιον καὶ θείον τὸν πανηγυ-
ρισμόν.

Ἄν οἱ πλείους τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν ἀ-
γνοῶσι συνοδικὴν ἐπὶ τούτῳ διάταξιν, καθ' ἣν
οἱ πατέρες τῆς ἀγίας Πενθέκτης Συνόδου ἐπι-
βάλλουσι τὸ τὴν ἀγίαν καὶ διακαινήσιμον ἑβδο-
μάδα σχολάζειν ἡμᾶς πάντας ἐν ταῖς ἀγίαις ἐκ-
κλησίαις, ἐν ὕμνοις καὶ ψαλμοῖς καὶ πνευματι-
καῖς ᾠδαῖς εὐφραينوμένους ἐν Χριστῷ (κανόνι
ΞΣΤ'), ἀλλ' ἀκούουσι καὶ γινώσκουσι κατὰ
συνέπειαν ὅσα τοῦ ἱεροῦ μελωδοῦ ἡ ἑξοχος μου-
σα ψάλλει κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θείου Πάσχα,
καθ' ἣν μέλλομεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸν παιᾶνα

9/56

МЕЧНИКОВА

κατὰ τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου τὸν νικητήριον. Οὕτε ἀνάγκη νὰ προσδράμωμεν εἰς τὸν θεολόγον Μάξιμον ἵνα μάθωμεν καὶ πιστεύσωμεν ὅτι ἀναστὰς ὁ Λυτρωτὴς ἐνέκρωσε καὶ τοὺς ἐμπαθεῖς ἐν ἡμῖν λογισμοὺς καὶ ὅτι πρέπει νὰ μένωσιν οὗτοι νεκρωμένοι, διότι οὐδεὶς ἅπαξ τοῦτο μαθὼν καὶ ἐν κοινωνίᾳ χριστιανικῇ διαβιῶν δύναται νὰ πιστεύῃ τὸ ἐναντίον. Οὕτε προστρέχομεν εἰς τὸν Χρυσορρήμονα καὶ τὸν θεολόγον Γρηγόριον, ἵνα μάθωμεν ὅτι κατὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος ἀνάστασιν εὐφροσύνη μὲν ἐπεκτείνεται πνευματικῇ πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης, ἀγγέλων δὲ δῆμος καὶ χορὸς τῶν ἄνω Δυνάμεων ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρώπων ἀγάλλονται καὶ μεθ' ἡμῶν ἐορτάζουσι τὴν ἐορτὴν τῆς τοῦ Σωτῆρος ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως· διότι γινώσκουμεν, καθὼ διαβιοῦντες ἐν κοινωνίᾳ χριστιανικῇ καὶ τῶν τοῦ ἱεροῦ μελωδοῦ θαυμασίων ᾠδῶν ἐνωτιζόμενοι, ὅτι σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν ἡ τοῦ Κυρίου ἀνάστασις, καὶ ὅτι ἔνθεον εὐφροσύνην πρέπει νὰ ἐπιδείξῃ ὁ ἐορτάζων, καθαιρόμενος τὰς αἰσθήσεις τοῦ τε σώματος καὶ τῆς ψυχῆς, ἵνα καὶ ἴδῃ καὶ ἀκούσῃ τὸν χαρὰν τῷ κόσμῳ κατὰ τὴν θείαν ἀνάστασιν αὐτοῦ εὐαγγελισάμενον. Ἐὰν δὲ πάντες οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας διδάσκωσιν ὅτι τὸ θεῖον Πάσχα καὶ ψυχῶν ἐστὶν ἀναψυχὴ, καὶ νόων ἁρμονία, καὶ σωμάτων κουφισμὸς, καὶ ὁμμάτων φωτισμὸς, καὶ λαρύγγων γλυκασμὸς καὶ θυμηδία καὶ εὐρίνη καὶ χαρὰ, κατὰ τὸν Χρυσόστομον, ἐορτασμὸς ἐν ἀταξίᾳ καὶ τύρβῃ, ἐν κοσμικαῖς εὐνοχίαις καὶ διαχύσεσι, πολλῶ δὲ πλέον ἐν ἀτασθαλίαις πολλάκις προξένοις δυστυχημάτων, οὐδέποτε ἐννοεῖται παρ' οὐδενὶ πιστῷ καὶ εὐσεβεῖ χριστιανῷ, διότι ἀπάγει ἡμᾶς πέρα καὶ μακρὰν καὶ τῆς χριστιανικῆς ἐπαγγελίας καὶ τῶν διδαγμάτων τῶν μακαρίων ἡμῶν πατέρων, οἵτινες προσέχοντες ἑαυτοῖς ἐζήτουν ἵνα γίνωνται καὶ τῷ πλησίον ὠφέλιμοι, λύπας αὐτοῦ καὶ στενοχωρίας ἠθικὰς καὶ ὑλικὰς κουφίζοντες καὶ πρὸς τὴν θεοδίδακτον ἡμῶν πίστιν εἰλικρινῶς ἀφοσιούμενοι.

Ὁ εὐσεβὴς ἡμῶν λαὸς ὁ δείξας διὰ τῆς προθύμου καὶ τακτικῆς ἐν τοῖς ναοῖς φοιτήσεως καὶ διὰ τοῦ οὐχὶ κοσμικοῦ ἐορτασμοῦ φανερῶσας ἑαυτὸν ὡς συνειδότα τὰ καθήκοντα χριστιανοῦ ὀρθοδόξου καὶ γινώσκοντα πῶς ἄγονται αἱ πνευ-

ματικαὶ τοῦ χριστιανισμοῦ πανηγύρεις καὶ ἐορταί, πληροὶ χαρᾶς ἡμᾶς ὅτι τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας, τὸ ἀγιαστικὸν καὶ τὸ διδακτικὸν ἐπ' ἀγαθῷ καὶ σωτηρίᾳ τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ καρποφορήσει, συναιρομένων αὐτῇ τῶν λογάδων, τῶν κατὰ καθήκον γινωσκόντων πλείονα τῶν ὑπὸ τοῦ πλήθους γινωσκομένων. Οὕτω δὲ δύναται νὰ πληθύνῃται τοῦ καθήκοντος ἡ γνῶσις, οἱ δὲ πολλοὶ, διδασκόμενοι δεόντως καὶ «ἐν Χριστῷ ἰσχυροὶ», κατὰ τὸν Ἰωάννην, γινόμενοι, θέλουσι παριστᾶ τοῖς πᾶσιν ἑαυτοὺς ἀληθῆ κοινωνίαν τῶν πιστευόντων εἰς ἐνανθρωπήσαντα καὶ παθόντα ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ταφέντα καὶ ἀναστάντα, καὶ διδάξαντα ὅτι προορισμὸς ἡμῶν ἐστὶ τὸ γενέσθαι τελείους ὡς ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἐν οὐρανοῖς τελειὸς ἐστι.

Συμφώνως τῷ ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθέντι ὠρολογίῳ τῶν ἐπὶ ταῖς κοσμοχαρμοσύνοις ἐορταῖς ἱερῶν ἀκολουθιῶν, τῷ μεσονυκτίῳ ἀκριβῶς τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, τῶν κωδόνων τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ σημενάντων, ἤρξατο ἡ θεία ἀκολουθία τῆς ἀγίας ἀναστάσεως ἐν μέσῳ, ὡς πάντοτε, πολυπληθεστάτης συρροῆς εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος. Τῇ Α. Θ. Π. τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ συνελειτούργησαν οἱ σεβασμ. συνοδικοὶ μητροπολῖται Ἐφέσου, Νεοκαισαρείας, Ἰκονίου, Σμύρνης, Ξάνθης, Βοδενῶν, Ἡλιουπόλεως καὶ Καλλιουπόλεως, καὶ οἱ παρεπιδημοῦντες Δυρραχίου καὶ Κασσανδρείας. — Ἐν τῷ ναῷ παρέστησαν ἡ Α. Ε. ὁ ἄρχων Μέγας λογοθέτης Σταυράκης βέης Ἀριστάρχης καὶ οἱ ἐκ Ρωσσίας παρεπιδημοῦντες ἐνταῦθα κκ. Ἰωσήφ Κ. Κούτσουκ, βοηθὸς τοῦ διευθυντοῦ τῶν νοτιοδυτικῶν σιδηροδρόμων (Κιέβου), καὶ Εὐγένιος Θεοδώρου Ἑρμακὼφ, ἐπαρχιακὸς ἀρχιτέκτων Κιέβου.

Τὸ ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον ἀνεγνώσθη, ὡς πάντοτε, ἐκτὸς τοῦ ναοῦ, ἤτοι ἐν τῷ προαυλίῳ ἐπὶ τῆς διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ Ἁγίου Μύρου ἰδρυθείσης στοᾶς ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. περιστοιχιζομένης ὑπὸ τῶν σεβασμ. ἀρχιερέων καὶ τῶν χορῶν τῶν ἱεροψαλτῶν. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ψαλέντος ὑπὸ τε τῆς Α. Θ. Π. καὶ τῶν σεβασμ. ἀρχιερέων καὶ τῶν χορῶν τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἑμμελῶς, ἑλληνιστί, ἅπαξ δὲ

ρωσσιιστὶ, ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. καὶ ἁπαξ σλαωνιστὶ ὑπὸ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Νεοκαισαρείας, εἰσῆλθον πάντες εἰς τὸν ναὸν, καὶ ἐτελέσθη ἡ θεία λειτουργία. — Ἐν τῷ ναῷ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ πάσχα, χάριν τῶν ἐν αὐτῷ μενόντων ὀρθοδόξων, ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Δυρραχίου.

Ἡ τελετὴ τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ὃν ἀνέκαθεν χαρακτηρίζει ἐξαιρετικὴ μεγαλοπρέπεια καὶ ἐπιβάλλουσα αἴγλη, κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, χάρις εἰς τὰς φιλοτίμους καὶ φιλοκάλους ὁδηγίας καὶ εἰσηγήσεις τῆς ἐπὶ τούτῳ ὀνομασθείσης ὑπὸ τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ἀξιότιμων συμβούλων κ. Σόλωνος Καζανόβα, Ἀλεξ. Σινζόσογλου καὶ Μ. Σιφναίου, ὁρισάντων ὑποεπιτροπὰς, διεξήχθη εἰς πέρ ποτε μεγαλοπρεπῶς καὶ ἐν εὐκοσμῇ παραδειγματικῇ. Τῇ ὁρισθείσῃ ὥρᾳ, αἱ αἰθουσαι τῶν Πατριαρχείων ἐπληρώθησαν ἐκ τῶν ἐπὶ τούτῳ κεκλημένων καὶ πολλῶν ξένων, ἐν εὐλαβείᾳ παραστάντων, οὓς ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκ. πατριάρχης, φέρων τὰ παράσημα αὐτοῦ, ὑπεδέχετο ἐν τῇ ἐπισήμῳ πατριαρχ. γραφείῳ. Προσῆλθον δὲ ἡ Α. Ε. ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας κ. Ζηνοβιέφ ἐν στολῇ ἐπισήμῳ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀ' γραμματέως Μανσούρωφ καὶ τοῦ Ἀ' διερμηνέως Μαϊκῶφ, καὶ ἄλλων ἐγκρίτων ρώσων ὡς καὶ διοικητῶν καὶ ἀξιωματικῶν τῶν ρωσικῶν φυλακίδων, ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ποτέν μετὰ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς πρεσβείας καὶ τοῦ προξενείου, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ὀλλανδίας κ. Βέκερλεν ἐν στολῇ ἀνεπισήμῳ, αἱ ΑΑ. ΕΕ. ὁ Μ. λογοθέτης Σταυράκης βέης Ἀριστάρχης, οἱ ἀξιότιμοι σύμβουλοι, ὁ ἐξοχ. ἀντιναύαρχος Κοσμᾶ πασᾶς καὶ οἱ κκ. Κ. Ἀνανιάδης, Π. Χρυσὸς, Σ. Καζανόβας, Μ. Σιφναῖος καὶ Ἀλέξ. Σινζόσογλους καὶ πάμπολλοι ἄλλοι ὁμογενεῖς, οἱ τε βαθμοῦχοι τοῦ κράτους καὶ οἱ λογάδες τοῦ Γένους ὡς καὶ ἡμέτεροι καὶ ξένοι ἔγκριτοι.

Τῶν κωδῶνων σημηνάντων τὴν ἑναρξιν τῆς τελετῆς, ἡ Α. Θ. Παναγιότης μετὰ τῶν ἐπισήμων προσκυνητῶν ἐκ τοῦ πατριαρχικοῦ γραφείου εἰσῆλθεν εἰς τὸ Μ. Συνοδικὸν, ὅπερ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐπισκευασθὲν ὁλοσχερῶς, ἐν εὐπρεπεστάτῳ διακόσμῳ καὶ φιλοκαλίᾳ ὄντως ἐξαιρετικῇ, πα-

ρουσίασεν ἰδιαιτάτην ὄψιν καὶ ἀπαστράπτουσιν. Ἐνταῦθα ὁ παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐνεδύθη τὴν ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολὴν περιβληθεὶς τὸν βαρύτιμον σάκκον, ἐφ' οὗ, ὡς γνωστὸν, μετὰ θαυμαστῆς κεντητικῆς καλλιτεχνίας, παριστᾶται ἡ θάλασσα τῆς Τιβεριάδος, προσελθόντων δὲ, ἐνδεδυμένων τὰς οἰκείας στολὰς, καὶ τῶν σεβ. συνοδικῶν τε καὶ παρεπιδημούντων μητροπολιτῶν, ἔτι δὲ καὶ τῶν τῆς τελετῆς μετασχόντων πανοσιολ. ἀρχιμανδριτῶν Ἰωνᾶ, πρωθιερέως τῆς ρωσικῆς πρεσβείας μετὰ τοῦ διακόνου Νικολάου Μαχρῶφ καὶ Κυρίλλου διευθυντοῦ τῆς ἐν Βελιγραδίῳ Ἱερατικῆς σχολῆς μετὰ τοῦ διακόνου αὐτοῦ Δημητρίου, ἤρξατο ἡ εἰς τὸν ναὸν κάθοδος, προπορευομένων τῶν ἱεροψαλτῶν, ἐπομένων τοῦ πρεσβυτερίου τοῦ πατριαρχ. ναοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχιμανδριτῶν, καὶ ἐρχομένου κατόπιν τοῦ παναγ. οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἔχοντος δεξιᾷ μὲν τὴν Α. Ε. τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ρωσσίας κ. Ζηνοβιέφ, ἀριστερᾷ δὲ τὸν ἐπιτετραμμένον τῆς Ἑλλάδος κ. Ποτέν. Τούτοις εἶποντο ἡ Α. Ε. ὁ Μ. λογοθέτης, ὁ Μ. πρωτοσύγκελλος, ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ εἶτα οἱ λοιποὶ λογάδες καὶ οἱ βαθμοῦχοι τοῦ κράτους. Ἡ πομπὴ οὕτω καταρτισθεῖσα κατήλθε τὴν κλίμακα τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας καὶ διὰ μέσου στοίχων στρατιωτῶν χωρήσασα ἐξῆλθεν ἐκ τῆς ὀπισθίας πύλης τῶν Πατριαρχείων καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ προαύλιον διὰ τῆς κυρίας πύλης. Ἐνταῦθα ἡ Α. Θ. Π. ἐποιήσατο δέησιν ὑπὲρ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ σεπτοῦ Ἀνακτος καὶ εἶτα πάντες εἰσῆλθον εἰς τὸν ναὸν, ἔνθα τὰς οἰκείας θέσεις πάντων καταλαμβάνοντων, ἤρξατο ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐσπερινοῦ.

Τὸ Εὐαγγέλιον ἀνεγνώσθη, ὡς συνήθως, εἰς πολλὰς γλώσσας· ἤτοι ἐλληνιστὶ μὲν ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π., ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Ἐφέσου ὡσαύτως ἐλληνιστὶ, ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Νεοκαισαρείας σλαωνιστὶ, ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Ἰκονίου τουρκιστὶ, ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Σμύρνης λατινιστὶ, ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Κασσανδρείας γαλλιστὶ, ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Βοδενῶν ἐλληνιστὶ, ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Δυρραχίου ἁλβανιστὶ, ὑπὸ τοῦ πρωθιερέως τῆς ρωσικῆς πρεσβείας ρωσσιιστὶ, ὑπὸ τοῦ σέρβου ἀρχιμ. Κυρίλλου σερβιστὶ, ὑπὸ τοῦ συγγέλλου τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἀρμενιστὶ, ὑπὸ τοῦ διακόνου τῆς

ρωσικῆς πρεσβείας κ. Νικολάου Ἰαπωνιστὶ, ὑπὸ τοῦ ὑπογραμματέως τῆς ἱερᾶς Συνόδου κ. Ἀθανασίου Πιπέρα γερμανιστὶ καὶ ὑπὸ τοῦ Μ. ἀρχidiaκόνου ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος ἑλληνιστί.

Τῆς ἀκολουθίας περατωθείσης, πᾶσα ἡ ἐπίσημος συνοδία ἀνῆλθεν εἰς τὸ Μ. Συνοδικόν. Ἀπὸ τῆς ἀνωτάτης δὲ βαθμίδος τῆς κλίμακος τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας ἡ Α. Θ. Παναγιότης εὐλογήσας διὰ τοῦ Σταυροῦ τὸ ἐν τῷ προαυλίῳ συνωστισμένον ἄπειρον πλῆθος τοῦ λαοῦ ἀπέτεινε μικρὰν προσλαλίαν καταλήξασαν εἰς εὐχὰς ὑπὲρ τοῦ λαοφιλοῦς ἀνακτος ἡμῶν, εἰς ἃς τὸ πλῆθος ἀπήντησε διὰ ζωηρωτᾶτων ζητωκραυγῶν ὑπὲρ Αὐτοῦ. — Ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Μ. Συνοδικοῦ ἡ Α. Θ. Π. εἰς ἱερὰν κατακλίδαν τῆς χαρμοσύνης τελετῆς ἠνχῆθη κατὰ πρῶτον ὑπὲρ ὑγείας τῶν ΑΑ. ΑΑ. ΜΜ. τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας Νικολάου τοῦ Β', τῆς αὐτοκρατορίδας Ἀλεξάνδρας Θεοδωρόβνας καὶ παντὸς τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Αὐτῶν οἴκου ὡς καὶ τοῦ εὐσεβοῦς ρωσικοῦ λαοῦ καὶ παρεκάλεσε τὴν Α. Ἐξ. τὸν πρεσβευτὴν κ. Ἰ. Ζηνοβιέφ ὅπως διαβιβάσῃ τῷ αὐτοκρατορικῷ ζεύγει τὰς πατριαρχικὰς εὐχὰς ἐπὶ ταῖς λαμπροφόραις ἑορταῖς τοῦ ἁγίου πάσχα καὶ εἶτα ὑπὲρ ὑγείας τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῶν ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Α', τῆς βασιλίσσης Ὀλγας, τοῦ διαδόχου τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου Κωνσταντίνου, τῆς εὐσεβεστάτης πριγκηπίσσης συζύγου αὐτοῦ Σοφίας καὶ ὑπὲρ τοῦ βασιλικοῦ ἐν γένει οἴκου τῆς Ἑλλάδος ὡς καὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ παρεκάλεσε τὸν ἐπιτετραμμένον τῆς Ἑλλάδος ἵνα διαβιβάσῃ τὰς ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς πατριαρχικὰς εὐχὰς. Ὡσαύτως δὲ ἠνχῆθη καὶ ὑπὲρ τῶν ὀρθοδόξων βασιλικῶν καὶ ἡγεμονικῶν οἰκῶν Ρουμανίας, Σερβίας καὶ Μαυροβουνίου.

Μετὰ τὰς εὐχὰς ταύτας ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, ἀποχωρήσας ἐπὶ μικρὸν τῆς αἰθούσης, ἀπεδύθη τὴν ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ ἐπανελθὼν εἰς τὸ Μ. Συνοδικόν ἡῤ-ξατο πᾶσι τοῖς παρεστῶσιν ὅπως ἐν ὑγιείᾳ καὶ ἀγαλλιάσει ἐπὶ πολλὰς ἐτῶν περιόδους ἑορτάζωσι τὸ ἅγιον πάσχα, καὶ εἶτα διένειμεν αὐτοῖς τὰ πασχαλινὰ ὠά.

Ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ ἁγίου πάσχα ἐπεσκέψαντο τὴν Α. Θ. Π. ὁ ἐν Καίρῳ γενικὸς πρόξενος

τῆς Ρωσσίας κ. Μαξιμῶφ, πάντες οἱ τὰ πρῶτα παρ' ἡμῶν φέροντες ἐν οἷς σημειοῦμεν τὸν Ἐξ. Ἀλέξανδρον Καραθεοδωρῇ πασᾶν, ἀρχιμεταφράστην τῶν ἀνακτόρων καὶ τὸν ἐκ τῶν θαλαμηπόλων τοῦ ἀνακτος Ἐξ. Ἀλῆ Ἀχμέτ πασᾶν. Οἱ ἐξοχώτατοι ὑπουργοὶ καὶ πολλοὶ ἀνώτεροι λειτουργοὶ τοῦ κράτους καὶ μεγιστᾶνες συνεχάρησαν τῇ Α. Θ. Π. οἱ μὲν τὰ ἐπισκεπτήρια αὐτῶν πέμψαντες, οἱ δὲ δι' ἰδίων ἀντιπροσώπων, αἱ ξέναί πρεσβεῖαι διὰ τῶν οἰκείων διερμηνέων, αὐτοπροσώπως δὲ ὁ διπλωματικὸς πράκτωρ τῆς Βουλγαρίας κ. Γκέσωφ, οἱ πανιερώτανοι μητροπολῖται Σάρδεων Μιχαὴλ καὶ Σταυρουπόλεως Ἀπόστολος διευθυνταὶ τῆς Μ. τοῦ Γ. σχολῆς καὶ τῆς Θεολογικῆς σχολῆς μετὰ τῶν καθηγητῶν τῶν σχολῶν, οἱ ἐν διαθεσιμότητι μητροπολῖται, οἱ ἀρχιερατικῶς καὶ ἱερατικῶς προϊστάμενοι τῶν ἐνοριῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν ναῶν, τὰ προεδρεῖα διαφόρων φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, αἱ ἐφορεῖαι τῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς ἀρχιεπισκοπῆς καὶ πλείστοι ἐκ τοῦ τραπεζιτικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ σώματος, ὁ διευθυντὴς καὶ οἱ διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλ. Μουσικῆς σχολῆς καὶ πάντες οἱ παρ' ἡμῶν λόγιοι.

Τὴν παρελθούσαν τρίτην ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἀνεπεσκέψατο ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ ἁγίου πάσχα τοὺς τε συνοδικοὺς καὶ τοὺς παρεπιδημοῦντας μητροπολίτας.

Πρὸς πάντας δὲ τοὺς συμβούλους ὡς καὶ τοὺς βαθμοῦχους τοῦ κράτους καὶ τοὺς ἐγκρίτους ὁμογενεῖς τοὺς ἐπισκεψαμένους τὴν Α. Θ. Π. αἱ ἐπισκέψεις ἀπεδόθησαν διὰ τοῦ πανοσιολ. Μ. πρωτοσυγκέλλου κ. Καλλινίκου, τοῦ Μ. ἀρχidiaκόνου καὶ τῶν πατριαρχικῶν διακόνων.

*

Ἐπίσης δὲ συνεχάρησαν τῇ Α. Θ. Π. οἱ ἐν ταῖς νήσοις ἐφησυχάζοντες πατριάρχαι, ὧν οἱ παναγιώτατοι κκ. Νεόφυτος ὁ ἀπὸ Νικοπόλεως καὶ Ἀνθιμος ὁ ἀπὸ Λέρου δι' ἐπιστολῶν, οἱ μακαριώτατοι πατριάρχαι Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων, καὶ οἱ πρόεδροι τῶν αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ὧν οἱ σεβασμ. Πιερουπόλεως καὶ Βελιγραδίου δι' ἐπιστολῶν. Τινὰς τῶν συγχαρητικῶν ἐπιστολῶν καὶ τηλεγραφήματων ἐκδίδωμεν κατωτέρω.

—→—←—

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΕΟΡΤΑΙΣ

α'

Τῷ Παναγιωτάτῳ καὶ θειοτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Κων-
σταντινουπόλεως νέας Ρώμης καὶ οἰκουμενικῷ
πατριάρχῃ κυρίῳ κυρίῳ Ἰωακείμ τῷ Γ' ἐν Χριστῷ
τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐρρωσθαι καὶ χαίρειν.

Ἐπὶ τῇ λαμπροφύρῳ ἐορτῇ τῆς ζωηφόρου ἀναστά-
σεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καθῆκον ἡμῶν
τοῦ ἱερὸν λογιζομῆαι προσκαγορεύσαι ὑμᾶς, Παναγιώτατε
δέσποτα, διὰ τοῦ παγγχαρμολύτου. «Χριστὸς ἀνέστη».

Δὲν ὑπάρχει, πράγματι, διὰ τὸ χριστιανικὸν αἰ-
σθημα ὑψηλότερα χαρὰ τῆς δοξολογίας τοῦ ἀναστάν-
τος Κυρίου καὶ τῆς κοινωνίας τῆς δόξης τῆς ἀναστά-
σεως Αὐτοῦ. Ὁ ἄνθρωπος, βληθεὶς χαρὰ καὶ μέχρι
ἄδου καταπεσὼν διὰ τῆς ἁμαρτίας, ἀποστραφεὶς τε
ἀπὸ τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς προπετοῦς
παρὰ τοῦ Θεοῦ τῆς ἐντολῆς Αὐτοῦ, ἀπέβη κληρονομία
τοῦ θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς, ὡς γόνος τοῦ Ἀδάμ, ἐν
ᾧ πάντες οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο τέκνα τῆς ὀργῆς καὶ
τῆς καταδίκης. Ἀλλ' ἀνέστη ὁ τοῦ ἄδου καὶ τοῦ θά-
νατου νικητὴς καὶ ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, καὶ διὰ τῆς
ἀναστάσεως Αὐτοῦ ἐδώρησατο ἡμῖν τοῖς πιστεύουσιν
εἰς αὐτὸν δόξαν καὶ μακαρίαν ἀθανάσιαν, φῶς καὶ χα-
ρὰν ἐν τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ.

Ἐπὶ τοῖς ἀρρήτοις δὲ τούτοις χαρίσμασι τῆς ἀνα-
στάσεως τοῦ Χριστοῦ, συγχαίρων τῇ Ὑμετέρᾳ Πανα-
γιότητι εὐχομαι Αὐτῇ ὅπως τὸ φῶς τοῦτο καὶ ἡ χαρὰ
ὑπάρχουσιν αἰεὶ ἐν τῇ ψυχῇ Αὐτῆς, καὶ ὅπως ὁ ἀναττάς
ζωοδότης Κύριος ἐνισχύῃ τὰς ψυχικὰς καὶ τὰς σωμα-
τικὰς δυνάμεις Αὐτῆς ἐν τῇ πολλῇ δυσχερείᾳ πρω-
θιεραρχικῇ διακονίᾳ Αὐτῆς, πρὸς δόξαν τῆς ἀγίας τοῦ
Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ σωτηρίαν τοῦ θεοῦ Αὐτῇ
πεπιστευμένου ποιμνίου Αὐτῆς.

Ἐξαίτουμένος δὲ τὰς πρὸς τὸν οὐράνιον ἀρχιποι-
μενα ἀγίας εὐχὰς τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος, δι-
τελῶ μετ' αἰσθημάτων πλήρους ἀδελφικῆς ἀγάπης ἐν
ἀγίῳ Πνεύματι καὶ βαθυτάτου πρὸς Αὐτὴν σεβασμοῦ

Ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει τοῦ Ἁγίου Πέτρου, ἐν
ἔτει σωτηρίῳ 1903, μηνὸς μαρτίου 26,

τῆς Ὑμετέρας παντίμου καὶ προσκυνη-

τῆς Μακαριότητος ἐν Χριστῷ

ἀφωσιωμένος ἀδελφός

Ἀντώνιος μητροπολίτης Πετροπόλεως.

6'

Παναγιώτατε

«Χριστὸς ἀνέστη».

Δράττομαι τοῦ εὐσεβοῦς ἔθους, τοῦ παρὰ τῶν θεο-
φύρων πατέρων ἡμῶν κληροδοτηθέντος, ὅπως ἐκπληρώ-
σω τὸ ἱερὸν καθήκον τῆς φιλαδέλφου ἐπικοινωνίας, ἥ-
τις συνενεῖ ἡμᾶς εἰς ἐν ἀδιαίρετον ὅλον μετὰ τοῦ Κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος τοῦ κόσμου.

Φέροντες ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν ἡμῶν ὤμων τὸ ὑψηλὸν
φορτίον τοῦ Χριστοῦ, αἰσθανόμεθα ἑαυτοὺς ἐνισχυμέ-
νους διὰ τῆς χάριτος καὶ ἀγάπης τοῦ κοινοῦ ἡμῶν ἀρ-
χιποίμενος Ἰησοῦ. Ὅπως δὲ Ὁυτος διὰ τῆς ὑπερεν-
δόξου αὐτοῦ ἀναστάσεως ἔδωκεν ἡμῖν ἀσφαλὲς ἐχέγ-
γυον τῆς σωτηρίας ἡμῶν διὰ τῆς εἰς Αὐτὸν πίστεως,
οὕτω καὶ ἡμεῖς ἠνωμένοι τῇ ἀμειβαίᾳ ἡμῶν ἀγάπῃ
πρὸς αὐτόν, διὰ τῆς εἰς Αὐτὸν πίστεως αἰσθανόμεθα
ἐν ἑαυτοῖς τὴν δύναμιν τῆς θείας χάριτος, ἥτις τὰ ἀ-
σθενῆ ἡμῶν θεραπεύει καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῖ.
Διὸ καὶ ἡ ἐπὶ τῷ ἀναστάντι Κυρίῳ χαρὰ ἡμῶν αὕτη ἐ-
στὶ χαρὰ ὑπὲρ πάσαν χαρὰν.

Ἐπόμενοι τῇ μητρικῇ φωνῇ τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ
Ἐκκλησίας, περιπτύζομεθα ἀλλήλους ἐν ἀγάπῃ ἀδελφι-
κῇ καὶ γενώμεθα ἀδελφοὶ καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς συγ-
χωροῦντες πάντα καὶ πάντας τῇ ἀναστάσει. Ἐν τῷ
τοιούτῳ συνδέσμῳ ποιμένων καὶ ποιμαινομένων χορευ-
σάτωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ πᾶσα ἡ γῆ, τὸ παγγχαρμό-
συον ἀνυμνῶντες τῆς δόξης ἅμα «Χριστὸς ἀνέστη
ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι ζῶν χριστάμενος».

Παρακλῶν ὅπως μνημονεύητε ἐν ταῖς ἀγίαις ἡμῶν
προσευχαῖς τὸν φιλοῦντα Ὑμᾶς καὶ ἀφωσιωμένον Ὑ-
μῖν διαιτελῶ

τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος

ἐν Χριστῷ ἀδελφός

Ἰννοκέντιος

Ἀρχιεπίσκοπος Βελιγραδίου καὶ μητροπολίτης Σερβίας.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ 1903

ἐν Βελιγραδίῳ.

Χάλκη, 5 ἀπριλίου, 3 μ. μ.

Συγχαίροντες ἐπὶ ταῖς ἀγίαις ἡμέραις ἀσπαζόμεθα Ὑμετέ-
ραν Παναγιότητα εὐχόμενοι πανηγυρίζειν ἅγιον πάσχα ἔτη
πάνπολλα ἐπ' ἀγαθῷ Ἐκκλησίας.

Πατριάρχης Κωνσταντινῶν

Χάλκη, 6 ἀπριλίου, 6 30' μ. μ.

Χριστὸς ἀνέστη. Συγχαίρομεν ἀδελφικῶς ἐπὶ τῇ λαμπροφύῳ ἑορτῇ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, δεόμενοι τῷ ἀναστάντι Κυρίῳ ὑπὲρ ὑγιείας καὶ μακροήμερεύσεως Ὑμετέρας Παναγιότητος, ἐπὶ μῆκιστον δὲ ἑορτάζειν ταύτην.

Πατριάρχης Νικόδημος

Ἀλεξάνδρεια, 6 ἀπριλίου, 9 55' ἑσπέρας

Χριστὸς ἀνέστη. Ἐν χαρᾷ ἀσπαζόμενοι Ὑμετέραν Παναγιότητα εὐχόμεθα ἔτη πολλὰ ἐν εὐλογίαις.

Πατριάρχης Φώτιος

Ἱερουδαλὴμ, 6 ἀπριλίου, 1 μ. μ.

Χριστὸς ἀνέστη. Συγχαίροντες ὁλοθύμως Ὑμετέρα Παναγιότητι εὐχόμεθα πᾶν ἀγαθόν.

Πατριάρχης Δαμιανός

Βουκουρέστιον, 5 ἀπριλίου, 7 ἑσπέρας

Εὐσεβάστως προσφέρω πρὸς τὴν Ὑμετ. Παναγιότητα θερμότατα συγχαρητήρια καὶ εὐχὰς διὰ τὰς ἁγίας ἑορτὰς καὶ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, ἣν εὐχομαι νὰ ἑορτάζη ἐν ὑγείᾳ ἐπὶ πολλὰ ἔτη.

**Ἰωδὴ μνητροπολίτης
πριμῆτος Ρουμανίας**

Κεττίννη, 5 ἀπριλίου, 4 20' ἑσπέρας

Χριστὸς ἀνέστη. Εὐχομαι τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι εὐδαίμονας τὰς ἑορτὰς τοῦ ἁγίου πάσχα ἐν μακροβιότητι καὶ πρᾶγματοποιήσει τῶν εὐχῶν Αὐτῆς.

Ἀρχιεπίσκοπος Μητροπόλεως

ΣΗΜ. Τοῦ Μαυροβουνίου σεβασμ. κ. Μητροπόλεως. Τὸ Χριστὸς ἀνέστη σλαβωνιστὶ, αἱ λοιπαὶ λέξεις γαλλιστὶ.

Ἀθῶς, 6 ἀπριλίου, 3 10' ἑσπέρας

Ἀπεκδεχόμενοι εὐλογίας Ὑμετέρας Παναγιότητος ταπεινῶ προσαγορεύομεν τὸ Χριστὸς ἀνέστη.

Ἐπιτάται Ἀγίου Ὁρους

Σόφια, 6 ἀπριλίου, 2 30' ἑσπέρας

Κατασπαζόμενοι δεξιὰν Ὑμῶν ἐν εὐλαβείᾳ καὶ ἀφοσίωσι ἐπιφωνῶ Χριστὸς ἀνέστη.

Ζαλοκώδτας

Ἀθῆναι, 7 ἀπριλίου, 5 μ. μ.

Τὴν Ὑμετέραν θειοτάτην Παναγιότητα πανευλαβῶς προσκυνῶ, δεομένη ἐνθέρμως ἵνα διέλθῃ ἐφέτος καὶ ἐπὶ ἔτη πάμπολλα αἰσίως τὰς ἁγίας ἑορτὰς τοῦ πάσχα.

Λουῖζα Ριανκούρ

Ὁδησσός, 6 ἀπριλίου, 1 30' μ. μ.

Χριστὸς ἀνέστη. Εὐδοκήσατε, Παναγιώτατε, δεχθῆναι διαβεβαίωσιν σεβασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης.

Μαραδλῆς

Παρίδιοι, 5 ἀπριλίου, 9 10' ἑσπέρας

Ἀσπάζομαι εὐσεβάστως ὑμετέραν δεξιὰν ἐπευχόμενος νὰ ἑορτάσῃ ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης Χριστοῦ ἡμῶν ἀνάστασιν ἐν ὑγείᾳ.

Ε. Εὐγενίδης

Ἀθῆναι, 6 ἀπριλίου, 3 30' ἑσπέρας

Εὐχόμενος εὐλαβῶς ἄγιον πάσχα, ἐκλιπαρῶ εὐλογίας Ὑμετέρας θειοτάτης Παναγιότητος ὑπὲρ ἡμῶν ἀπάντων.

Στέφανος Κ. Καραθεοδωρῆ

Οἱ Πατριάρχαι τῶν Ἀρμενίων

ἐν τοῖς Πατριαρχείοις.

καὶ αἱ πρὸς αὐτοὺς ἀντεπισκευαί

Τῇ δευτέρᾳ τῆς διακαινησίμου κατῆλθεν εἰς Φανάριον πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ὁ μακαριώτατος πατριάρχης τῶν μετὰ τῆς ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ἡνωμένων ἀρμενίων κ. Στέφανος Ἐμμανουηλίδης, συνοδευόμενος ὑπὸ δύο ἐπισκόπων καὶ δύο λαϊκῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου αὐτοῦ ὡς καὶ τοῦ καπουκεχαγιά. Τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἀπόντος, χάριν ἐπισκέψεων, κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην, τὸν μακαριώτατον ἐπισκόπτην ἐδέξατο ὁ πανοσιολογ. Μ. πρωτοσύγκελλος κ. Καλλίνικος, μεθ' οὗ καὶ ἀντηλλάγησαν αἱ ἐπὶ ταῖς χαρμοσύνοις ἑορταῖς ἀδελφικαὶ προσρήσεις.

Τῇ ἐπαύριον τρίτῃ ἐπεσκέψατο τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ὁ μακαριώτατος πατριάρχης τῶν ἀνατολικῶν ἀρμενίων κ. Μαλαχίας Ὁρμανιάν, συνοδευόντων αὐτῷ ἐνὸς ἀρχιεπισκόπου, τοῦ πρωτοσυγκέλλου κ. Γαβριὴλ Τζεβαερτζιάν, ἐπισκόπου, τοῦ ἐκ τῶν συμβούλων ἐξ. Δικρὰν ἐφέντη Γιουσсуφιδὴν καὶ τοῦ νέου καπουκεχαγιά Ἀρὶς ἐφέντη Φεστσιάν.

Ὁ μακαριώτατος πατριάρχης κ. Μαλαχίας, προὔπαντηθεὶς ἐν τῇ ἐξῶ πύλῃ τῶν Πατριαρχείων ὑπὸ τοῦ πρεσβυτερίου, ὠδηγήθη μετὰ τῆς συνοδείας αὐτοῦ εἰς τὸ Μ. Συνοδικὸν, ἐνθα καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης σὺν τοῖς σεβασμ. μητροπολίταις Ἐφέσου καὶ Νεοκαισαρείας. Μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφικοῦ ἀσπασμοῦ, ὁ μακαριώτα-

τος πατριάρχης κ. Μαλαχίας ἐποιήσατο μνεΐαν καὶ τῆς πέρυσι μὲν ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας πρὸς τὰς αὐτοκεφάλους ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας διαδιδασθείσης ἐπιστολῆς, πρὸ ἐβδομάδος δὲ διὰ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» ἐκδοθείσης, καὶ παρεκάλεσε τὴν Α. Θ. Π. ὅπως μετάφρασις ταύτης δοθῇ καὶ τῇ Α. Μακαριότητι πρὸς μελέτην, τοῦθ' ὅπερ προθύμως ὑπέσχετο ἡ Α. Θ. Παναγιότης μεθ' ὃ ὁ μακαριώτατος πατριάρχης κ. Μαλαχίας ἀποχαιρετίσας τὴν Α. Θ. Π. κατῆλθε μετὰ τῆς συνοδίας αὐτοῦ εἰς τὸν πατριαρχικὸν ναὸν, πολλοῦ ἐν τῷ μεταξύ συρρεύσαντος ἐν αὐτῷ εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος, καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἅγιον βῆμα καὶ ἀσπασάμενος τὸ ἐπὶ τῆς ἁγίας τραπέζης ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἐξῆλθε τοῦ ἱεροῦ βήματος καὶ ἀνελθὼν βαθμίδας τινὰς τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου ἀπήγγειλεν ἀρμενιστὶ πρὸς τὸ ἐκκλησίασμα τὴν παρὰ πόδας γλαφυρὰν προσφώνησιν, ἣν μεταφρασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ τέως πατριαρχικοῦ διαγγελέως κ. Δημητρίου Τσολακίδου ἀνέγνω (ἐνεκεν ἀσθενείας αὐτοῦ) ὁ πανοσ. σύγκελλος τῆς Μ. Ἐκκλησίας κ. Νικόδημος.

Μετὰ τὸ προσφώνημα, εὐλογήσας τὸ παριστάμενον φιλάδελφον ἐκκλησίασμα ὁ μακαριώτατος πατριάρχης τῶν ἀνατολικῶν ἀρμενίων κ. Μαλαχίας Ὁρμανιὰν μετὰ τῆς ἐκ τῶν λογάδων λαϊκῶν καὶ κληρικῶν ἀρμενίων ἀκολουθίας αὐτοῦ ἐξῆλθε τοῦ ναοῦ, προπεμπόμενος τιμητικῶς ὑπὸ τοῦ Μ. πρωτοσυγκέλλου καὶ τοῦ Μ. ἀρχidiaκόνου, προηγούμενου δὲ τοῦ πρεσβυτερίου τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ καὶ τῶν πατριαρχικῶν κλητῆρων.

Αὐθήμερον δὲ ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμ. πατριάρχης μετὰ τῶν σεβασμ. μητροπολιτῶν Νεοκαισαρείας καὶ Ἰκονίου, καὶ τῶν ἀξιοτίμων συμβούλων Κ. Ἀνανιάδου, Σ. Καζανόβα καὶ Α. Σινιόσογλου ὡς καὶ τοῦ βοηθοῦ τοῦ καπουκεχαγιά κ. Σπυρίδωνος Κωνσταντινίδου ἀντεπεσκέψατο τὴν Α. Μακαριότητα τὸν πατριάρχην τῶν ἀνατολικῶν ἀρμενίων κ. Μαλαχίαν ἐνθουσιώδους καὶ τιμητικωτάτης τυχὼν ὑποδοχῆς ἐν τε τῷ πατριαρχείῳ καὶ τῷ παρακειμένῳ ἀρμενικῷ ναῷ καταμέστῳ ἐκκλησιάσματος ἐκ τοῦ εὐσεβοῦς ἀρμενικοῦ λαοῦ, πρὸς ὃν πατρικὰς νοθεσίας ἀπέτεινε περὶ ἀδελφικῆς συμβιώσεως καὶ ὁμονοίας τὸ μὲν ἡ Α. Θ. Παναγιότης, τὸ δὲ τουρκιστὶ ὁ ἐκ τῶν συνοδικῶν σεβασμ. μητροπολίτης Ἰκονίου κ. Ἀθανάσιος.

Ἐντεῦθεν ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς πατριάρχης μεταβὰς μετὰ τῆς συνοδίας αὐτοῦ εἰς Σταυροδρόμιον ἐπεσκέψατο καὶ τὴν Α. Μακαριότητα τὸν πατριάρχην τῶν δυτικῶν ἀρμενίων κ. Ἐμμανουηλὶν τυχὼν καὶ ἐνταῦθα λίαν φιλόφρονος καὶ ἀδελφικῆς ὑποδοχῆς.

Ἡ προσλαλιὰ τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου κ. Ὁρμανιὰν ἔχει ὧδε :

Τιμιώτατοι ἀδελφοί, τεκνία ἀγαπητά. Ἴδου καὶ πάλιν βλέπετέ με ἐν μέσῳ ὑμῶν προσφέροντα τῆς χριστιανικῆς ἀδελφοσύνης τὰ τεκμήρια καὶ χαιρετῶντα ὑμᾶς ἐπὶ τῷ πληρώματι τῶν σωτηριωδῶν οἰκονομιῶν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ προσφωνοῦντα τῆς ἁγίας Ἀναστάσεως τὸ μέγα καὶ εὐφρόσυνον ἄγγελμα «Χριστὸς ἀνέστη» ἐκ νεκρῶν, ὑμῖν τε καὶ ἡμῖν μεγάλη καὶ χαρμόσυνος ἀγγελία.

Τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον διηγεῖται ἡμῖν ὅτι οἱ μαθηταὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπὶ μικρὸν ἀπεμακρύνθησαν ἀπ' ἀλλήλων, ἐγκατέλιπον τὸν διδάσκαλον καὶ διεσκορπίσθησαν, ἀλλὰ τῆς φωνῆς τῆς ὑπερενδόξου ἀναστάσεως καλεσάσης αὐτοὺς εἰς ἐνότητα, καὶ πάλιν ἐπλησίασαν ἀλλήλους, τὸ διστάζον αὐτῶν πνεῦμα καθησύχασε καὶ ἐνισχύθησαν εἰς τὸ αἶσθημα τῆς ἀγάπης.

Ἡ ἀνάστασις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο τὸ σύμβολον τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐνότητος.

Οἱ μαθηταὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν μεγάλας προσδοκίας ἔτρεφον συνόντες αὐτῷ· διότι θαύματα διεδέχοντο ἄλλα θαύματα καὶ διδασκαλίας διὰ διδασκαλιῶν ἀνεπτύσσοντο· ἐπὶ μικρὸν ὅμως πᾶσα ἐλπίς ἐξέλιπεν ἐκ τῶν καρδιῶν αὐτῶν καὶ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐγκαταλελειμμένα πλοίαρια καὶ δίκτυα. Ἀλλὰ τὸ ἀληθές τῆς ἀναστάσεως ἀνεζωογόνησε τὰς καρδίας αὐτῶν, ἐστερέωσε τὰ αἰσθήματα, καὶ τὰς προσδοκίας αὐτῶν ἀνύψωσεν ὑπὲρ τὸ πρότερον ὕψος.

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ συνετέλεσεν εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ἐλπίδων καὶ τῶν προσδοκιῶν αὐτῶν.

Ἡ εἰς Χριστὸν πίστις τῶν Ἀποστόλων ἦν βάσις παντὸς τοῦ σταδίου αὐτῶν. Δι' αὐτῆς ὁ ἀπόστολος Ἀνδρέας πρῶτος ἠκολούθησε τὸν Χριστόν. Ὁ ἀπόστολος Βαρθολομαῖος ὡμολόγησε τὸν Ἰησοῦν υἱὸν τοῦ Θεοῦ. Δι' αὐτῆς ὁ ἀπόστολος Πέτρος ἀπὸ μέρους ὅλων τῶν ἁγίων

ἀποστόλων ἐκήρυξε τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

Δι' αὐτῆς πάντες ἐν ἐνὶ στόματι ὁμολογοῦν τὸν Ἰησοῦν Κύριον τῆς αἰωνίου ζωῆς. Ἀλλὰ ἐπὶ μικρὸν ἐκλονίσθησαν πάντες, μὴ δυνηθέντες εἰσέτι κατανοῆσαι τὰς πρὸς αὐτοὺς ἀποκαλύψεις τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἡ ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀληθείας στέφανος. Ἡ πίστις, ἡ ἐλπίς, καὶ ἡ ἀγάπη εἰσὶν ἀρεταὶ συνενεῶσαι τὸν ἄνθρωπον μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ὅροι ἐνισχύοντες αὐτὸν ἐν τῷ σταδίῳ αὐτοῦ. Ἡ πίστις, ἡ ἐλπίς, καὶ ἡ ἀγάπη εἰσὶ θεμέλιοι λίθοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ· αὗται ἀποτελοῦσι τὸν σύνδεσμον τῶν διαφόρων Ἐκκλησιῶν. Πίστις, ἐλπίς, καὶ ἀγάπη τυγχάνουσι σωτηριώδεις καρποὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ σύνδεσμος τῶν χριστιανῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν. Εὐχομαι δὲ τὴν αὐξησιν τῆς πίστεως, ἐλπίδος, καὶ ἀγάπης πᾶσιν ἡμῖν, ἐπιφωνῶν «Χριστὸς ἀνέοτε ἐκ νεκρῶν».

Δ. ΕΘΝ. Μ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἐν τῇ κατὰ τὴν ἀγίαν καὶ Μ. τετάρτην, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α.Θ.Π. τοῦ οἴκου μ. πατριάρχου, συγκροτηθείσῃ ἐκτάκτῳ συνεδρίῳ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, ἥς μετέσχον τὸ πρῶτον καὶ τὰ τέσσαρα νέα μέλη αὐτοῦ, ὁ παναγιώτατος προεδρεύων προσηγόρευσε διὰ συντόμου προσλαλιᾶς τοὺς νέους συμβούλους ἐξάρας τὸ σπάνιον ἐν τοῖς χρονικοῖς τοῦ Συμβουλίου γεγονὸς τῆς παμπληθεῖς γενομένης ἐκλογῆς αὐτῶν, ἀποτελοῦν δείγμα πολλῆς ἐκτιμῆσεως τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς πρὸς τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ εὐχνηθεὶς ὅπως ὁ Ὑψιστος ἐνισχύῃ αὐτοὺς ἐν τῇ τοῦ καθήκοντος ἐκπληρώσει.

Εἰς τὴν προσλαλίαν ταύτην τοῦ οἴκου μ. πατριάρχου ἀπήντησαν τὰ εἰκότα ἢ Α. Ἐξ. ὁ Ἰωάννης βένς Ἰωαννίδης καὶ ὁ κ. Ἀλέξ. Σινιόσογλους. Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ ὁ ἐκ τῶν μελῶν κ. Σόλων Καζανόδας, ποινισάμενας μνηϊαν τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Νικολάου Σουλίδου, ἐπλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ μεταστάντος χαρακτηρίσας διὰ βραχέων καὶ προσφύως τὴν ἐν τῇ κοινῇ δράσιν αὐτοῦ καὶ ἐξάρας τὰς χριστιανι-

κὰς ἀρετὰς, ἐφ' αἷς διεκρίνετο ὁ ἀποθανών· ἐφ' ᾧ καὶ προτάσει τοῦ κ. Σ. Καζανόδα τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον ἐνέκρινεν ὅπως καταχωρισθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς ἢ ἐκφρασίς τῆς λύπης τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρός, οὗ τῆς κη' εἰας τὰ ἀναλώματα κατεβλήθησαν ὑπὸ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου.

*

Ἡ προσλαλία τοῦ Ἐξ. Κ. Καρθοδωροῦ ἐφ' ἧς, ἡ κατὰ τὴν ἐκλογικὴν δυνάμειν τῆς 23 λήξαντος μαρτίου, δοθεῖσα ἡμῖν ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Δ. Ἐθν. Συμβουλίου, ἔχει κατ' ἀκριβείαν οὕτω:

«Τὸ εὐχάριστον τῆς σήμερον ἀποτελεσμα, δηλαδὴ ἡ ἐν ὁμονοίᾳ καὶ ὁμοφροσύνῃ ἐκλογὴ τῶν νέων ἐθνικῶν συμβούλων ἀποδεικνύει πόσον δίκαιον εἶχον οἱ ἐργασθέντες διὰ τὴν ἐπὶ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου ἀνάρρησιν τῆς Γ. Θ. Π. Ἐφρόνου δικαίως, ὅτι θέλουσι παύσῃ κατὰ τὸ ἐνὸν οἱ κομματισμοί, διότι τὸ τέλειον, ὡς καὶ ἡ Γ. Παναγιότης εἶπε, δὲν εἶναι τοῦ κόσμου τούτου. Χαίρομεν οἱ πρὸς τοῦτο ἐργασθέντες, βλέποντες τοὺς μέχρι τοῦδε καρποὺς τῶν ἐργασιῶν ἡμῶν. Ἡ Γ. Θ. Π. ἀπορρίψασα τὸ ἀριστίνδην συνετέλεσεν εἰς τὸν κατευνασμὸν παθῶν ἀκατανόητων καὶ ὅλως ἀδικαιολογήτων καὶ εἰσέγαγε τὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὴν κανονικὴν αὐτῆς τροχίαν. Μένει ἤδη, νὰ ὑποστηρίχῃ τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον, ὅπως δυνήθῃ νὰ ἐκπληροῦ τὸν προορισμὸν αὐτοῦ, ὅστις ἐστὶ σοφὸς, διότι ἀείποτε ἡ σεβαστὴ αυτοκρατορικὴ κυβέρνησις, ἀναγνωρίζουσα τὸ Πατριαρχεῖον ὡς ὄργανον ἡθικοποιήσεως, ἐκτελεῖ ὅσα μέτρα ἤθελον φανῇ συνάδοντα πρὸς τὰς ἀγαθὰς βασιλικὰς βουλὰς καὶ διαθέσεις. Διὰ τοῦτο δέον νὰ μὴ παρασχευθῇ τὸ ἔργον τῶν πατέρων ἡμῶν, οἵτινες διὰ τῆς συστάσεως τοῦ Συμβουλίου εἰσέγαγον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὴν τάξιν καὶ τὸ κόσμιον. Τοιμῶ δ' ἐπιστῆσαι τὴν προσοχὴν τῆς Γ. Θ. Παναγιότητος, ὅπως περιβάλλῃ διὰ τῆς προστασίας αὐτῆς τὸ Συμβούλιον, ἵνα δυνήθῃ ἡ Ἐκκλησία νὰ φθάσῃ εἰς λιμένα ἀκρίμαντος καὶ σωτήριου. Εὐχαριστίαι δὲ καὶ εὐγνωμοσύνη δρέονται τοῖς ἀποχωροῦσι μέλεσι διὰ τοὺς κόπους αὐτῶν. Ὁμολογῶ, ὅτι ἀρίνουσι παράδειγμα ζηλευτῆς ἀφοσιώσεως εἰς τὸ καθήκον καὶ ἐργασίας ἀκραιφνοῦς· πιθανὸν ἐν στιγμῇ θυμοῦ νὰ ἐλέγχθησαν καὶ πῖνα δυσάρεστα, ἀλλ' ὅμως διὰ τῆς συνεχοῦς παρουσίας αὐτῶν ἐξετέλεσαν οἱ πάντες τὰ ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ἐπιβαλλόμενα αὐτοῖς καθήκοντα. Διὰ τῆς προστασίας δὲ, δι' ἧς θὰ περιβάλλῃ τὸ Συμβούλιον ἡ Γ. Π., θὰ ἐπιτραπῇ εἰς αὐτὸ ἵνα ἐκτελῇ τὰ ὑπὸ τῶν Κανονισμῶν ὀριζόμενα καθήκοντα καὶ δικαιώματα αὐτοῦ, οὕτως ὥστε νὰ δικάζῃ καὶ νὰ διεκπεραιῶται ὅλας τὰς εἰς αὐτὸ ἀνατεθειμένας ὑποθέσεις. Δέον δὲ νὰ μὴ λησμονῶμεν, ὅτι διὰ τῆς προστασίας, δι' ἧς θέλει περιβάλλῃ τὸ Συμβούλιον ἡ Γ. Θ. Παναγιότης, καὶ διὰ τῆς καλῆς θελήσεως, ἣν οἱ τε ἀποχωροῦντες ἐπεδείξαντο καὶ οἱ ἐκλεγέντες θὰ ἐπιδείξωσιν, εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ κατ' ὅλα ἡ σπουδαία ἀποστολὴ τοῦ Συμβουλίου».

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αἱ ἱεραὶ ἀκολουθίαι τῆς Μ. ἐβδομάδος διεξήχθησαν ἐν πᾶσι τοῖς ναοῖς τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐν μέσῳ πολλῆς συρροῆς εὐλαβοῦς ἐκκλησιάσματος, ἀκροωμένου μετὰ κατανύξεως, ἐν δὲ τῷ πατριαρχικῷ ναῷ μεγαλοπρεπῶς, προΐσταμένου τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου καὶ συγχοροστατούντων, κατὰ τε τὴν κυριακὴν τῶν βαΐων καὶ ἀπὸ τῆς Μ. πέμπτῃς, τῶν σεβασμιωτάτων μητροπολιτῶν, τῶν τε συνοδικῶν καὶ τῶν παρεπιδημούντων. Τῇ πρωΐᾳ τῆς κυριακῆς τῶν βαΐων κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ἀπ' ἁμβωνος ὁ πανοσιολ. Μ. ἀρχιδιάκονος κ. Λαυρέντιος· ἐν αὐτῇ δὲ ὁ παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης, ἐπιδιδούς τῷ μυρεψῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας κ. Κ. Ν. Θωμάδῃ τὸ χρῆσιμον τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτοῦ λέντιον, ἠυλόγησεν αὐτὸν, ἐπικαλεσάμενος τὴν θείαν χάριν ἐν ᾗ ἀνέλαβεν ἱερὰ διακονίαν. Κατὰ τοὺς ὁρθροὺς τῆς μεγάλης δευτέρας, τρίτης, καὶ τετάρτης χοροστατήσας ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, ἐτέλεσε τῇ ἐσπέρᾳ τῆς τετάρτης καὶ εὐχέλαιον. — Τῇ πρωΐᾳ τῆς Μ. πέμπτῃς ἐν τῇ πρὸς εὐλογίαν τοῦ Ἁγίου Μύρου λειτουργίᾳ ἐχειροτόνησε διάκονον τὸν ἐκ τῶν τροφίμων τῆς ἱερᾶς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ καθηγητὴν τῶν ἱερῶν ἐν τῷ γυμνασίῳ τῆς Ἀδριανουπόλεως ὀσιολογ. κ. Κωνσταντῖνον Μαρτίτην μετονομάσας Ἰωακείμ. — Τῇ Μ. πέμπτῃ ἐσπέρας, προστάς, ὡς εἴπομεν, τῆς ἀκολουθίας τῶν τοῦ Σωτῆρος ἁγίων παθῶν, ἀνέγνω τὸ πρῶτον Εὐαγγέλιον, τῶν μὲν λοιπῶν ἐννέα ἀναγνωσθέντων ὑπὸ τῶν συγχοροστατούντων μητροπολιτῶν καὶ τοῦ ἐνδεκάτου ὑπὸ τοῦ Μ. πρωτοσυγκέλλου, τοῦ δὲ δωδεκάτου ἀπ' ἁμβωνος ὑπὸ τοῦ Μ. ἀρχιδιάκονου. — Κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν βασιλικῶν ὥρων, τῇ Μ. παρασκευῇ, ἀπήγγειλεν ἀπ' ἁμβωνος τὸν ἐπὶ τῇ σταυρώσει τοῦ Σωτῆρος λόγον ὁ Μ. πρωτοσύγκελλος. Τῇ ἐσπέρᾳ δὲ ἐψάλη ὁ κατὰ τὸν ὁρθρον τοῦ Μ. σαββάτου κανὼν καὶ ὁ ἐπιτάφιος θρήνος, παρόντος ἐν τῷ ναῷ καὶ συμπροσευχομένου τοῦ Ἐξ. πρεσβευτοῦ τῆς Ρουμανίας κ. Ἀλεξ. Λαχωβάρη. Ἡ περιφορὰ τοῦ ἐπιταφίου, κατὰ τὴν ἀπὸ αἰώνων ἐπικρατήσασαν καὶ ἀπὸ ἐνὸς ἔτους ἀποκατασταθεῖσαν τάξιν,

ἐγένετο περὶ τὸ τεῖχος τοῦ Πετρίου καὶ διὰ τῆς πύλης αὐτοῦ καὶ τῆς πύλης Φαναρίου· πρὸ τῆς οἰκοδομῆς τῆς Μαρασλείου σχολῆς ἡ Α. Θ. Π. ἐποιήσατο σύντομον δέησιν ὑπὲρ ὑγείας καὶ μακροβιότητος τοῦ ἐθνικοῦ εὐεργέτου Γρηγορίου Μαρασλή, πρὸ τῆς μεγάλης δὲ πύλης τῶν Πατριαρχείων ἀπήγγειλε τὴν νενομισμένην εὐχὴν ὑπὲρ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ σεπτοῦ ἄνακτος, δι' ὀλίγων δ' ἀλλὰ βαρυσημάτων λόγων ἐξῆρε τὰς εὐμενῶς εἰς τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν γένος ἐπιδαψιλευμένας ἐνδείξεις τῆς εὐμενείας τοῦ ἄνακτος, οὗ ἐψάλη ἐμμελῶς ὁ πολυχρονισμός· ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ ναοῦ ἐδεήθη ὑπὲρ τε τῶν ἐνταῦθα καθῶς καὶ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐτῶν ἐνδημούντων ἀρχιερέων, ὡς καὶ ὑπὲρ τοῦ μετ' εὐλαβείας τῇ ἱερᾷ πομπῇ παρακολουθήσαντος Ἐξ. πρεσβευτοῦ τῆς Ρουμανίας κ. Α. Λαχωβάρη καὶ παντὸς τοῦ εὐσεβοῦς ρουμανικοῦ λαοῦ.

Αὐτοκρατορικὴ δωρεά. Ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τοῦ ἁγίου πάσχα, ἡ Α. Α. Μ. ὁ σεπτὸς ἡμῶν ἄναξ εὐδοκήσας διέταξεν, ὡς κατὰ πᾶν ἔτος, ὅπως ἀποσταλῶσιν εἰς τὰ ἡμέτερα Πατριαρχεῖα ἐκ μὲν τοῦ ἰδιαιτέρου αὐτοκρατορικοῦ αὐτοῦ ταμείου εἴκοσι πέντε χιλιάδες γροσίων, ἐκ δὲ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν ἐβδομήκοντα πέντε χιλιάδες.

Ἱερὰ Σύνοδος.— Συμπληρώσας τὴν διημέριον ὡς μέλος τῆς ἱερᾶς Συνόδου ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Βάρνης κ. Πολύκαρπος ἀνεχώρησε τῷ σαββάτῳ, 29 παριπλεύσαντος μηνός, μεταβαίνων εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ. Ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης προέπεμψεν αὐτὸν διὰ τοῦ ἱερολογ. τριτεύοντος κ. Βενιαμίν, πολλοὶ δ' ἐπεσκέψαντο λαϊκοὶ καὶ κληρικοὶ, τιμῶντες τὸν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἀκραιφνῆ ζῆλον τοῦ τοῦ καθῆκον εὐόρκως ἐκπληρώσαντος γεραροῦ μητροπολίτου Βάρνης. — Χθὲς τὴν πρωΐαν ἀφίκετο διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ὁ ἐκ τῶν νέων συνοδικῶν σεβασμ. μητροπολίτης Διδυμοτείχου κ. Φιλάρτος, συγχοροστατήσας τῇ Α. Θ. Π. τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχει καὶ τοῖς σεβασμ. συνοδικοῖς ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ, κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν. — Σήμερον ἀφίκετο ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Μιτυλήνης κ. Κύριλλος, ἐκ τῶν νέων μελῶν τῆς ἱερᾶς Συνόδου. — Ὁ ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν μητροπολίτης Ξάνθης κ. Ἰωακείμ, εἰς ὃν

έχορηγήθη άδεια τῆς εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ μεταβάσεως, ἔμεινεν ἐν τῇ πόλει ἡμῶν.

Μητρόπολις Σωζοαγαθοπόλεως. — Τῷ σαββάτῳ, 29 λήξαντος, ἀνεχώρησεν εἰς Ἅγιον Ὅρος πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἱερῶν μονῶν, φέρων τὴν νενομισμένην πατριαρχικὴν πρὸς τὴν ἱερὰν κοινότητα συστατικὴν γραφὴν, ὁ ἀπὸ τινος ἐνταῦθα παρεπιδημῶν πανιερώτατος μητροπολίτης Σωζοαγαθοπόλεως κ. Κωνσταντῖνος, ὅστις ἅμα ἀφίκετο ἐκεῖ καὶ ἐκλήθη ὑπὸ τῆς ἱερᾶς βασιλικῆς καὶ πατριαρχικῆς τοῦ Βατοπεδίου μονῆς ὅπως προεξάρχη τῶν ἱερῶν τελετῶν τῆς μεγάλης ἐβδομάδος καὶ τοῦ σωτηρίου πάσχα.

Μητρόπολις Σκοπίων. — Λαβὼν τὴν νενομισμένην ἐκκλησιαστικὴν ἄδειαν, ἀφίκετο τῇ πρωΐᾳ τῆς πέμπτης ἐνταῦθα ὁ πανιερ. μητροπολίτης Σκοπίων κ. Φιρμιλιανὸς, ὃς ἐχοροστάτησε χθὲς, κυριακὴν, ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ μετὰ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου καὶ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν.

Μέγας κατηχητὴς τῆς Μ. Ἐκκλησίας. — Κατὰ τὴν πατριαρχικὴν καὶ συνοδικὴν λειτουργίαν τῆς Μ. πέμπτης, ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐχειροθέτησε Μέγαν κατηχητὴν τῆς τοῦ Χ. Μ. Ἐκκλησίας τὸν αἰδεσιμώτατον πρεσβύτερον κ. Ἀλέξανδρον Ζῶτον, προϊστάμενον τοῦ ἐν Γαλατῇ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου.

Μητροπολίτης πρώην Δρυϊνουπόλεως. — Τοῦ πανιερ. μητροπολίτου πρώην Δρυϊνουπόλεως κ. Γρηγορίου ἐπικαλεσαμένου δι' αἰτήσεως αὐτοῦ τὴν μέριμναν τῆς Ἐκκλησίας περὶ ἀποκαταστάσεως αὐτοῦ, ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἐν τινι τῶν τελευταίων αὐτῆς συνεδριῶν μετακαλεσαμένη αὐτὸν ἐβεβαίωσεν ὅτι ἡ Ἐκκλησία μεριμνᾷ περὶ αὐτοῦ.

Ἐφορία Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς. — Τὸ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβούλιον, ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτοῦ τῆς 2 ἀπριλίου, ἐξελέξατο τὸν ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ ἀξιότιμον κ. Π. Γ. Χρυσὸν μέλος τῆς ἐφορίας τῆς Πατριαρχικῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς, ἀντιπροσωπεῦον ἐν αὐτῇ τὸ Συμβούλιον· ἐφορον δὲ διώρισε τὸν ἀξιότιμον κ. Ἰω. Κ. Χατζόπουλον.

Ἐφορία Ἰωακειμίου παρθεναγωγείου. — Μέλος ἀντιπροσωπεῦον τὸ Συμβούλιον ἐν τῇ ἐφορίᾳ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰωακειμίου παρθεναγωγείου ὠνομάσθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ὁ ἐκ τῶν νέων

συμβούλων ἀξιότιμος κ. Ἀλέξ. Σ. Σινιόσογλους· Ἐφορος δ' αὐτοῦ διωρίσθη ὁ κ. Γρ. Μαρσάν.

Ἐπιτροπὴ Ἁγίου Θεράποντος. — Ὑπὸ τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου ἐξελέγη μέλος ἀντιπροσωπεῦον αὐτὸ ἐν τῇ ἐπιτροπῇ τοῦ Ἀγιάσματος ἁγίου Θεράποντος ὁ ἐκ τῶν νέων συμβούλων κ. Π. Γ. Χρυσός.

Ἐπιτροπὴ ἐράνων. — Μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, ὡς ἐκ μέρους τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου, ἀντὶ τοῦ τέως συμβούλου κ. Ἰω. Κ. Χατζοπούλου, ὠνομάσθη ὁ κ. Ἀλ. Σ. Σινιόσογλους.

Ἐπισκευαὶ πατριαρχικοῦ οἴκου. — Τὰ τέκνα τῆς μακαρίτιδος Ἐριφίλης Φ. Βερνουδάκη Δημήτριος Βερνουδάκης καὶ Δέσποινα Κ. Κωστῇ προσήνεγκον, εἰς μνήμην τῆς ἀειμνήστου μητρὸς αὐτῶν, ὑπὲρ τῶν ἐπισκευῶν τοῦ πατριαρχικοῦ οἴκου λίρας γαλλικὰς πεντήκοντα. — Ἡ εὐσεβὴς καὶ φιλότιμος κοινότης Μεσσηνίου (Ἀδὰ-παζάρ) τῆς Νικομηδείας ἀπέστειλε λίρας τουρκικὰς εἴκοσιν. — Ὁ ἐν Δεδὲ-Ἀγάτς ὑποπρόξενος τῆς Αὐστροουγγαρίας κ. Β. Ἰ. Σούχωρ δέκα λίρας γαλλικὰς. — Οἱ ἐνταῦθα ἀξιότιμοι κκ. Χαράλαμπος καὶ Νικόλαος Μέντζε ὡς καὶ ὁ κ. Μωϋσῆς Ποργιάζογλους ἀνὰ 200 γρόσια ἕκαστος. — Ἀνωνύμως ἐστάλησαν πέντε γαλλικαὶ λίραι. — Προσήνεγκον ἔτι ὁ κ. Ν. Ἰ. Φόσκολος γρόσια 120 καὶ ὁ κ. Ἰ. Γιοουρτζόγλους γρ. 60.

Εὐαγγελικὰ διδάγματα. — Ὑπὸ τῆς εὐσεβοῦς καὶ φιλοτίμου ὀρθοδόξου κοινότητος Πανόρμου τῆς ἐπαρχίας Κυζίκου ἐζητήθησαν ἕτερα πεντήκοντα ἀντίτυπα «Εὐαγγελικῶν διδαγμάτων» πρὸς τοῖς ἑκατὸν, ἃ λαμβάνει νῦν. Ἐπίσης ἐζήτησεν εἴκοσιν ἀντίτυπα, πρὸς τὸ παρὸν, ὁ ἐν Κεσσάνῃ θεοφίλ. ἐπίσκοπος Χαριουπόλεως κ. Φιλόθεος. Εὐχῆς ἔργον νὰ μιμηθῶσι τὸ ἐξοχὸν τῆς εὐσεβείας καὶ φιλογενείας δεῖγμα, τὸ παρεχόμενον ὑπὸ τῆς ὁμογενοῦς κοινότητος Πανόρμου, πᾶσαι αἱ λοιπαὶ, ὅσαι οἰκονομικῶς εὐπράγοῦσαι οὐδένα σπουδαῖον λόγον ἔχουσι τῆς ἄχρησμερον ἐπιδειχθείσης ἀδιαφορίας πρὸς ἀνάγνωσμα διδακτικόν, παντὶ χριστιανῷ ἐπιβαλλόμενον.

Ἐπισκέψεις. — Χθὲς μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμ. πατριάρχης ἐπεσκέψατο τοὺς σεβασμ. μητροπολίτας Αἰδουμοτείχου κ. Φιλάρετον καὶ Σκοπίων κ. Φιρμιλιανόν.

Κεντρικὸν παρθεναγωγεῖον Σταυροδρομίου. Στοιχοῦν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν καθορισθέντι ἔθει τοῦ τελεῖν τὰς ἐξετάσεις τῶν μαθητριῶν αὐτοῦ πρὸ τοῦ πάσχα, ἐτέλεσε τῇ κυριακῇ τῶν βαΐων τὸ παρθεναγωγεῖον τοῦτο τὴν ἑορτὴν τῆς ἀπονομῆς τῶν πτυχίων τὰς τελειοφοίτοις ἐν μέσῳ πυκνοτάτου καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου, οὗ προέστη ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης σὺν τοῖς σεβασμ. συναδικαῖς μητροπολίταις Ἐφέσου, Βοδενῶν καὶ Καλλιουπόλεως. Κατὰ ταύτην παρίσταντο καὶ αἱ ΑΑ. ΕΕ. οἱ πρεσβευταὶ Ῥωσσίας καὶ Ζηνοβιέφ καὶ Ἑλλάδος καὶ Ἱ. Γρυπάρχης, ὁ γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἐπ. Φίλων μετὰ τινῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας καὶ τοῦ προξενείου, καὶ πλείστοι λογάδες τοῦ Γένους. — Τῆς εἰθισμένης ἀκολουθίας ψαλμίστης, ἐψάλλεσκον ὑπὸ τῶν μαθητριῶν ὕμνοι πρὸς τὴν Α. Α. Μ. τὸν Ἀνακτα ἡμῶν, τὴν Α. Θ. Π. καὶ τὰς ΑΑ. ΑΑ. ΜΜ. τὸν αὐτοκράτορα καὶ τὴν αὐτοκράτειρα τῆς Ῥωσσίας τῶν ἀπὸ πολλοῦ προστάτων τοῦ ἰδρύματος δικτελούντων. Μετὰ τοὺς ὕμνους, ἡ σεβαστὴ διευθύντρια τοῦ παιδευτηρίου ἐξέθηκε συντόμως τὴν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος πνευματικὴν κατὰστασιν, ὃ δὲ ἐκ τῶν ἐφόρων ἀξιότιμος καὶ Ἱ. Καστέλλης τὴν οἰκονομικὴν, ἥτις παρουσιάσθη εὐχάρεστος καὶ ἀνθρᾶ. — Ἡ Α. Θ. Π. εἰς ἐπισφράγισιν τῆς τελετῆς ἐξέφρασε θερμὰς εὐχαριστίας τῇ φιλομούσῳ καὶ εὐγενεστάτῃ χήρᾳ τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Ζαρίφη καὶ Ἑλένη ἐπὶ τῇ μητρικῇ στοργῇ, ἣν ἐπεδειξάτο εἰς τὸ εὐχρὲς παιδευτήριον, ὅπως ἐξασφαλίσασα τὴν ἀπόσχοπτον ἐν τῷ μέλλοντι λειτουργίαν αὐτοῦ, καὶ τῇ σεπτῇ αὐτοκρατορικῇ Ῥωσικῇ οἰκογενείᾳ ἐπὶ τῇ ἡγεμονικῇ πρὸς τὸ ἱδρυμα ὕλικῃ ἀρωγῇ, ἣτι δὲ καὶ τὰς ΑΑ. ΕΕ. τοῖς παρὰστασι πρεσβευταῖς. Ἐπιδαφιλεύων δ' ὁ παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης πατρικὰς εὐχὰς ἐπὶ τε τῶν διδασκόντων καὶ πάντων τῶν ὑπὲρ τοῦ καθιδρύματος κοπιώντων, ἠΐξατο ὑπὲρ ὑγείας τῆς Α. Α. Μ. τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν μονάρχου προστάτου τῆς παιδείας καὶ τῶν ἐπιστημῶν. — Ἐφοροὶ τοῦ παρθεναγωγείου εἰσὶν οἱ κκ. Λεωνίδας Γ. Ζαρίφης, Ἀντ. Μάγκος, Βασίλειος Οἰκονομίδης καὶ Ἰωάννης Ε. Καστέλλης ὁ καὶ γραμματεὺς τῆς ἐφορίας — κοσμητρίκι δὲ αἱ κυρίαι Ἑλένη Γ. Ζαρίφη, Βιργινία Κλ. Καλλιάρχου, Μαρία Εὐστ. Εὐγενίδου, Ἀργυρῶ Ι. Καλθοκορέση καὶ Ἑλένη Στυλ. Παντερμαλῆ. — Τὸ παρθεναγωγεῖον ἀπὸ τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἐτῶν μετ' ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ καθῆκον καὶ πολλῆς πρὸς τὸ καθιδρυμα στοργῆς διευθύνει ἡ ἐλλόγιμος καὶ Ἑλένη Κζλογερεῖ.

Διανομὴ ἐλθεῶν. — Ἐπὶ ταῖς παρελθούσαις ἑορταῖς, τὸ Ἑθνικὸν ταμεῖον, κατὰ τὰ εἰθισμένα, διένειμε διὰ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν σεβασμ. μητροπολιτῶν Λιτίτζης καὶ Καλλιουπόλεως καὶ τοῦ ἐριτίμου συμβούλου κ. Κ. Ἀνακιάδου (οὐχὶ Μ. Σιφναίου, καθὼς ἀνεγράφη) περὶ τὰς 25000 γροσίων εἰς πολλοὺς ἐνδεεῖς καὶ πτωχοὺς, διὰ δὲ τοῦ πανοσιολ. Μ. πρωτοσυγκέλλου καὶ τοῖς ἐν ταῖς κεντρικαῖς φυλακαῖς ποσότητά τινα χρηματικὴν καὶ ὡς. Τὸ πρὸς τοὺς πάσχοντας καὶ ἐνδεεῖς ὁμοδόξους καθῆκον ἐσπευσαν νὰ ἐκπληρώσωσι, κατὰ τὸ δυνατόν, καὶ αἱ παρ' ἡμῖν Ἀδελφότητες, ὧν τὸ ἐπὶ τούτῳ ἔργον δύναται νὰ διεξάγῃται ἀθροῦτως, οἱ δὲ τὰς εὐθύναις φέροντες σύμβουλοι αὐτῶν καὶ πρόεδροι καθῆκον ἔχουσι νὰ δίδωσι λεπτομερεῖ λόγον ἐνώπιον τῶν χορηγούντων αὐτοῖς τὴν ἐντολὴν τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ σκοποῦ ἐκάστης. — Εὐχαρίστως δ' εἰδομεν καὶ ἐν τισὶ πόλεσι σύστασιν ἐπιτροπῶν πρὸς ἀθροισιν χρηματικῶν ποσῶν διδομένων τοῖς πενομένοις. Εὐχρὲς ἔργον νὰ διοργανωθῇ συστηματικώτερον ταυῦτα ταμεῖα φιλάδελφα κατὰ τόπους, ὅπως ἀποβῇ πράγματι πνευματικὸς ὁ πανηγυρισμὸς τῶν ἁγίων ἡμερῶν τοῦ κοσμοσωτηρίου πάσχα.

Πατριαρχικαὶ προεδοῦσε ς. — Τῇ δευτέρᾳ τῆς ἁγίας καὶ Μ. ἐβδομάδος, τελετῆς ἐν τῇ αὐτοκρ. Ῥωσικῇ πρεσβείᾳ μνημοσύνου γενομένης ἐπὶ τῷ οἰκτρῷ τῷ ζῆν ἐκμετρήσαντι ἀοιδίμῳ Γρηγορίῳ Τσερμπίνᾳ, προξένῳ τῆς Ῥωσσίας ἐν Μητροπόλει, παρέστησαν ἐκ προσώπου τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, παραμυθούμενοι τοὺς πενοῦντας, ὁ ἱερολογ. τριτεύων καὶ Βενιαμὴν μετὰ τοῦ ἐκ τῶν πατριαρχικῶν γραμματέων κ. Χρήστου Παπαϊωάννου. — Ἐπίσης, τῇ Μ. παρασκευῇ, κατ' ἐντολὴν τῆς Α. Θ. Π., ὁ ἐκ τῶν πατριαρχικῶν διακόνων καὶ γραμματέων ἱερολογ. καὶ Ἱερόθεος Ἀνθουλίδης, ἐπισκεψάμενος τὸν καθηγητὴν τῶν νομικῶν ἐν τῇ κατὰ Χάλκην ἱερᾷ Θεολογικῇ Σχολῇ διδάκτορα καὶ Θεολ. Ἀντωνιάδην, ἡρμήνευσε τὰς παραμυθητικὰς εὐχὰς τῆς Α. Θ. Π. ἐπὶ τῷ ἄωρῳ θανάτῳ τοῦ δεκαοκταετοῦς υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου.

Ἀντεπιστάσεις. — Τῇ τρίτῃ ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, διὰ τοῦ ἱερολογ. ὑπογραμματέως τῆς ἱερᾶς Συνόδου κ. Ἀθανασίου Πιπέρα καὶ τοῦ πατριαρχικοῦ γραμματέως καὶ προλῦτου τῆς θεολογίας κ. Χρήστου Παπαϊωάννου, ἀπέδωκε τὴν ἐπισκεψὶν εἰς τοὺς ἐκ Βελιγραδίου ἀρικομένους εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν, τὸν πανοσ. ἀρχιμανδρίτην Κύριλλον, διευθυντὴς τῆς Ἱερατικῆς ἐν Βελιγραδίᾳ σχολῆς καὶ τὸν εὐλαβέστατον διάκονον καὶ Δημήτριον. — Τῷ σαββάτῳ δὲ, προσχρὲς, διὰ τοῦ ἱερολογ. τριτεύοντος κ. Βενιαμὴν ἡ Α. Θ. Π. ἠΐξατο πλοῦν αἴσιον τῷ εἰς Ἀθήνας μεταβάντι τέως ἐπιτετραμμένῳ τῆς Ἑλλάδος ἐνταῦθα καὶ Ἀρμάνδῳ Ποτέν.

Εὐδεθὲς δωρεά. — Ὁ ἡγούμενος τοῦ ἐν Μόσχᾳ Μετοχίου τοῦ πατριαρχικοῦ οἰκουμενικοῦ Θρόνου πανοσ. ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰάκωβος Βατοπεδινὸς ἐδωρήσατο προσφάτως εἰς τὸν ἐν Βαφροχωρίῳ ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ μίαν ἱερατικὴν καὶ μίαν διακονικὴν στολὴν. — Εἰς τὸν ἐν Σταυροδρομίῳ ναὸν τῶν Εἰσοδίων τῆς Παναγίας ὁ κ. Εὐστ. Εὐγενίδης ἐδωρήσατο πολυελαῖον ἑλκοντα βάρους τεσσαράκοντα δύο χιλιογράμμων καὶ βῆλον ὡραίας πύλης καλῶς κεντημένον. — Ὑπὲρ τῆς διακοσμήσεως τοῦ ἱεροῦ βήματος τοῦ αὐτοῦ ναοῦ διὰ τριῶν ἁγιογραφιῶν ὁ ἐν Γαλατῇ γνωστὸς ὁμογενὴς ἔμπορος κοσμημάτων κ. Μιχαὴλ Χαννοῦς ἐξώδευσεν εὐσεβοφρόνως περὶ τὰς 60 λίρας Τουρκίας. — Ὁ ἐκ τῶν προμηθευτῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν Ἐξ.

Συμίων ἐφέντης Σινδόστογλους, ἐπίκουρος τῇ ἐν Καισαρείᾳ Ἱερατικῇ Ροδοκανακείῳ σχολῇ προσερχόμενος προσήνεγκεν 60 λίρας τουρκικὰς.

Δωρεὰ φιλόμουδος. — Ὁ ἐξ Οὐζοῦν-κιοπροῦ καταγόμενος, ἐν Καίρῳ δ' ἐμπορευόμενος ὁμογενὴς κ. Λαμπαδιδίτης, παρὰ δειγμα φιλομουσίας καὶ τῆς πρὸς τὴν γενέτειραν ἀγάπης παρεχόμενος, ἀνέλαβε τὴν εἰς τὸ διηγεῖσθαι συντήρησιν τῶν ἐν Οὐζοῦν-κιοπροῦ τῆς ἐπαρχίας Ἡρακλείας σχολείων.

Κληροδότημα. — Ὁ κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα μάρτιον ἐν Βουρδουρίῳ τῆς ἐπαρχίας Πισιδείας ἀποθανὼν χατζῆ Π. Κιριτζόγλους ἐκληροδότησε διὰ διαθήκης τὴν ὅλην αὐτοῦ περιουσίαν ὑπὲρ τῶν ἐν Βουρδουρίῳ σχολείων τῆς ὁμογενοῦς ὀρθοδόξου κοινότητος.

Μουσική. Ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ παρ' ἡμῖν Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου, οὗ τυγχάνει ἐπίτιμον μέλος, ὁ ἐν Σαράντα-Ἐκκλησίαις τῆς ἐπαρχίας Ἀδριανουπόλεως ἀξιότιμος κ. Δ. Δοδόπουλος προσήνεγκεν ὀκτὼ λίρας γαλλικὰς.

Παρόραμα. — Ἐν τῇ 6ῃ παραγράφῳ τῆς ἐν τῷ προηγούμενῳ φύλλῳ δημοσιευθείσης πατριαρχ. καὶ συνοδικῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὰς αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας, ἕνεκα ἀβλεψίας παρεστέρησε παρόραμα, ὅπερ διορθωτέον οὕτω: «ἐπὶ συνεχεστέραν ἀνυσίμῳ κοινωνίᾳ καὶ οὐχὶ ἀνωνύμῳ».

Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἱερᾶς Συνόδου κ. Μελέτιος Μεταξάκης ἐχειροτονήθη τῇ κυριακῇ τῶν βαΐων ὑπὸ τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων πρεσβύτερος καὶ προεχειρίσθη ἀρχιεπίσκοπος.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Κάλλιδος ὁ καὶ καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς σχολῆς τοῦ Σταυροῦ διωρίσθη ὑπὸ τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἱεροκλῆρος διὰ τοὺς τὴν ἁγίαν Πόλιν ἐπισκεπτομένους ρώσσους, ἐντολὴν λαβὼν νὰ κηρύττῃ πρὸς αὐτοὺς ρωσιστὶ κατὰ πάσαν κυριακὴν ἐσπέρας.

Ἐκκλησία Ἑλλάδος

Ἀρχιεπισκοπὴ Πατρῶν. — Διωρίσθη ἐπίσκοπος ἐπιτροπῇ συγχειμένη ἐκ τριῶν ὁφφικιάων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ταύτης παροικίας, τοῦ οἰκονόμου κ. Γ. Σιγαλοῦ, τοῦ σακκελίου κ. Β. Ροδίτου καὶ τοῦ ἱερομνημονοῦ κ. Ἰωάννου Ψημάδου, ὅπως διεξάγῃ τὰς πνευματικὰς ὑποθέσεις τῆς χρησεύσης ἐκκλησίας Πατρῶν μέχρι τῆς χειροτονίας τοῦ νέου ἀρχιερέως.

Ἱεροκλῆρος τῆς ἐπισκοπῆς Μαντινείας καὶ Κυνουρίας διωρίσθη ὁ πανοσιολ. ἀρχιεπίσκοπος κ. Συνέσιος Φιλιππίδης.

Ὁ πανιερ. ἐπίσκοπος Οἰτύλου καὶ Γυθείου κ. Παρθένιος, ἀδείξας τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μεταβὰς εἰς Πάτρας, ἐτέλεσε μνημόσυνον τῇ κυριακῇ τῶν βαΐων ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου ἀρχιεπισκόπου Πατρῶν Ἱεροθέου.

Ἐκκλησία Σερβίας

Ἅγιον Μύρον. — Τῇ Μ. παρασκευῇ ἀφίκοντο εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν, ἀποσταλέντες ὑπὸ τοῦ σεβασμ. μητροπ. Βελιγρα-

δίου καὶ προέδρου τῆς ἁγιοτάτης Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας κ. Ἰννοκεντίου, ὁ πανοσιολ. ἀρχιεπίσκοπος καὶ διευθυντὴς τῆς ἐν Βελιγραδίῳ Ἱερατικῆς σχολῆς, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησε πρὸ τεσσαράκοντα σχεδὸν ἐτῶν, κ. Κύριλλος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ Βελιγραδίου κ. Δημητρίου, ἐντολὴν ἔχοντες ἵνα παραλάβωσι τὸ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Σερβίας ἀπαιτούμενον Ἅγιον Μύρον, καθ' ὃ δ' ἐπιστολῆς ἡγήσατο ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Βελιγραδίου· τοῦτο δὲ παραλαβόντες ἀνεχώρησαν εἰς Βελιγράδιον τῇ προχθῆς, σαββάτῳ.

ΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Κωνσταντινουπόλεως

ΕΠΙ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ

Ἐπὶ ταῖς κινηταῖς ἑορταῖς, ἀλλὰ κυρίως ἀπὸ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης πέμπτης¹, ἐργῶδες καὶ κοπιωδέστατον ἀπέβαινε τὸ πατριαρχικὸν ἀξίωμα, διὰ τε τὰς τελουμένας σχεδὸν καθ' ἡμέραν λειτουργίας καὶ τὰς ὑποδοχὰς, ἢ τὰς ἐπισήμους ἐπισκέψεις.

Ὡς αἱ κυριακαὶ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς, ὡς αἱ πρὸ τῶν νηστειῶν κυριακαὶ, ἐσεμνύνοντο ἐπὶ τῇ μνήμῃ ἀνδρῶν ὁσίων ἢ γεγονότων ἐξόχων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, οὕτω καὶ αἱ ἐξ ἡμέραι τῆς ἑβδομάδος τοῦ πάσχα ἦσαν καθωσιωμέναι εἰς τὰς ἱερὰς τῆς Θεοτόκου, τῶν ἀποστόλων ἢ τοῦ προφήτου καὶ βαπτιστοῦ μνήμας.

Ἀκριβὲς οὐδὲν γινώσκουμεν περὶ τῆς ἱστορίας οὕτως εἰπεῖν, τῶν μνημῶν τούτων, πότε δῆλον οὖν κυριακὴ τις ἐτιμήθη διὰ ταύτης καὶ πότε δι' ἐκείνης, παρὰ τίσι τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν νῦν μὲν ἐλάμβανε τοῦτο τὸ ὄνομα κυριακὴ τις, νῦν δ' ἐκείνο· διότι, καθὼς δειχθήσεται κατωτέρω, τὸ παρὰ τῇ ἁγιοτάτῃ Ἐκκλησίᾳ Κωνσταντινουπόλεως ἐθιζόμενον οὐδαμῶς ἠδύνατο ἐπιβληθῆναι ἑτέρα Ἐκκλησία. Εἴπερ ἡ τετάρτη κυριακὴ τῶν νηστειῶν, ἡ νῦν εἰς τὴν μνήμην ἀφιερωμένη τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος, πρὸ τῆς Ι' ἴσως ἑκατονταετηρίδος ἀφωσιούτο εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῆς

¹ Ὡς ἐπὶ καιρὸν ἀνάγνωσμα ἐκδόσθαι ἀπόσπασμα μακρῆς διατριβῆς, συνταχθείσης ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρὰ Πορφυρογεννήτῳ, Κωδινῷ, καὶ τῶν ὑπὸ Δημητρίεσκην ἐκδομένων τυπικῶν. Τὸ ὅλον βιβλίον περιέχει πλείστας εἰδήσεις χρησίμους εἰς τε τὴν λειτουργικὴν, τὴν τοπογραφικὴν καὶ τὴν ἱστορικὴν ἐρετῶν τε καὶ νῶν παρὰ βυζαντινοῖς.

ἀθλήσεως τοῦ ἁγίου Δομετίου πέραν ἐν Συκαῖς, εἴπερ ἐπίσης ἡ πέμπτη κυριακή, ἡ παρ' ἡμῶν εἰς τὴν μνήμην τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς αἰγυπτίας, ἄλλοτε ἐπεγράφετο εἰς τὴν ἀθλήσιν τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ζηνοβίου ἐν Συκαῖς, τίς εὖ φρονῶν δύναται 'να πιστεύσῃ ὅτι ἡ τῶν ἀντιοχείων, ἡ τῶν ἀλεξανδρέων, ἡ τῶν παλαιστινῶν καὶ ἡ τῶν κυπρίων Ἐκκλησία ἔδει 'να γνωρίζῃ τὰς κυριακὰς ταύτας διὰ τῆς μνήμης τῶν ναῶν τούτων, οὓς οὐκ εἶχον ἐν ταῖς πρωτεύουσαις αὐτῶν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἡ τῶν Συκῶν, ἃς οὐκ εἶχον κατὰ πᾶσαν βεβαιότητα. Ἐκάστης γὰρ Ἐκκλησίας καὶ μονῆς ἐχούσης Ἑορτολόγιον ἴδιον—οὐδεμία περὶ τούτου ἀμφιβολία—καὶ δικαιουμένης ἔχειν καὶ Τυπικὸν ἴδιον ἱερῶν πανηγύρεων καὶ διαίτης καὶ πολιτείας, ἐχούσης δ' ὡς φρονῶ καὶ Εὐχολόγιον ἴδιον, καὶ αἱ κυριακαὶ τοῦ Τριωδίου καὶ αἱ τοῦ Πεντηκοσταρίου ἠδύναντο ἔχειν ἰδίαν ὀνομασίαν ἐκάστη, καθὼς καὶ αἱ ἡμέραι τῆς ἐβδομάδος τοῦ πάσχα, διὰ τὴν γε δὴ τῆς διακαινησίμου.

Οὕτως ἐν ταῖς ἀνὰ τὴν Παλαιστίνην καὶ Συρίαν ἀγιωτάταις Ἐκκλησίαις αἱ ἡμέραι τῆς διακαινησίμου ταύτης ἐβδομάδος ὀνομάζοντο πρὸ τῆς Ι' ἑκατονταετηρίδος

ἡ δευτέρα τῶν ἁγίων ἀποστόλων·

ἡ τρίτη καὶ ἡ τετάρτη τῆς Θεοτόκου·

ἡ πέμπτη Ἰωάννου τοῦ θεολόγου καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου·

ἡ παρασκευὴ Πέτρου τοῦ ἀποστόλου·

τὸ σάββατον Ἰωάννου τοῦ προδρόμου.

Ἀλλὰ καὶ ἡ **δευτέρα μετὰ τὴν κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ** παρὰ τισιν Ἐκκλησίαις ἦν ἀφωσιμένη εἰς τὴν μνήμην Ἡλίου τοῦ προφήτου.

Ἡ μετὰ τὴν τοῦ Θωμᾶ κυριακὴν ἐλέγετο **κυριακὴ τῶν μυροφόρων**, ὡς ἐπίσης ἡ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀναλήψεως ἐλέγετο **κυριακὴ τῶν ἁγίων πατέρων τῆς Α' Συνόδου**, καθὼς καὶ νῦν λέγεται.

Κατὰ τὰ παρὰ ταῖς Ἐκκλησίαις ταύταις ἐθιζόμενα, αἱ τοῦ Τριωδίου κυριακαὶ, πρὸ τῆς Θ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκαλοῦντο

ἡ πρώτη κυριακὴ τῶν νηστειῶν κυριακὴ τῶν κολυμβηθρῶν· ἀλλ' ἐπίσης ἐτελεῖτο κατ' αὐτὴν καὶ μνήμη Μωϋσέως, Ἀαρὼν καὶ τῶν λοιπῶν προφητῶν·

ἡ δευτέρα κυριακὴ τῶν νηστειῶν τοῦ Ἀδάμ τοῦ καὶ τῶν ἐργατῶν·

ἡ τρίτη κυριακὴ τῶν νηστειῶν, παραδόξως πῶς τό γ' εἰς ἡμᾶς ἦκον, **τῆς σαμαρείτιδος**· ἡ τετάρτη κυριακὴ τῶν νηστειῶν φαίνεται ὅτι ἦν ἡ **κυριακὴ τοῦ τυφλοῦ**·

ἡ πέμπτη κυριακὴ τῶν νηστειῶν **τοῦ πλουδίου καὶ τοῦ Λαζάρου**.

*

Ἐν τῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως νέας Ρώμης ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ διαφόρως ὀνομάζοντο αἱ ἀπὸ τῆς κυριακῆς τῆς τυροφάγου κυριακαὶ, πρὸ τῆς Ι' ἑκατονταετηρίδος, αἱ δὲ μνήμαι αἱ τελούμεναι κατ' αὐτὰς ἦσαν

κυριακὴ τῆς τυροφάγου. Μνήμη Φλαβιανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Λέοντος πάπα Ρώμης· καὶ τῶν ἐν εὐσεβείᾳ γενομένων βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας. Ἦν ἄρα ἡ ἑορτὴ τῶν πατέρων τῆς ἀγίας τρίτης οἰκουμενικῆς Συνόδου·

σάββατον τῆς Α' ἐβδομάδος τῆς τεσσαρακοστῆς. Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ ἁγίου Θεοδώρου. Σύναξις εἰς τὰ Σφωρακίου·

κυριακὴ Α', ἡ μετὰ τὴν Θ' ἑκατονταετηρίδα **τῆς ὀρθοδοξίας**, πρὸ ταύτης ἐωρτάζετο μνήμη Μωϋσέως, Ἀαρὼν καὶ Σαμουὴλ τῶν προφητῶν. Ἡ μνήμη τῶν προφητῶν δείκνυται κοινῇ ταῖς ἀνατολικαῖς Ἐκκλησίαις οὔσα. Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡ ἐπὶ τούτῳ σύναξις ἐτελεῖτο ἐν τῇ Ἀγίᾳ Σοφίᾳ·

κυριακὴ Β', ἡ μετὰ τὴν ΙΔ' ἑκατονταετηρίδα κυριακὴ τοῦ Παλαμᾶ· πρὸ τῆς Θ', μνήμη τῆς ἀθλήσεως Πολυκάρπου Σμύρνης. Σύναξις ἐν τῇ Ἀγίᾳ Σοφίᾳ·

κυριακὴ Γ', καθὰ καὶ νῦν· **προσκύνησις τῶν τιμίων ξύλων**. Σύναξις οὐ σημειοῦται·

κυριακὴ Δ'. Ἀθλήσις τοῦ ἁγίου Δομετίου, Πέραν, ἐν Συκαῖς (ὅπου καὶ ἡ σύναξις)·

κυριακὴ Ε'. Ἀθλήσις τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ζηνοβίου, ἐν Συκαῖς (ὅπου βεβαίως καὶ ἡ σύναξις)· ἀλλὰ, κατὰ διαταγὴν τοῦ πατριάρχου τῆς νέας Ρώμης, ἐγίνετο παννυχὶς ἐν τῷ ναῷ τῶν Βλαχερνῶν ἢ κατὰ τὴν Δ' ἢ κατὰ τὴν Ε' κυριακὴν τῶν νηστειῶν.

Καὶ τὰς μὲν ἑορτὰς καὶ πανηγύρεις τὰς καθ' ὅλην τὴν διακαινήσιμον ἐβδομάδα μέλλομεν ἰδεῖν ἀμέσως, ἐν ἀναγραφῇ τῶν ὑπὸ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου τελουμένων λειτουργιῶν· ἀλλ' ἐπιτραπῆτω, πρὸς πλήρωσιν τῶν εἰρημένων, ἵνα προσθῶ ὅτι, κατὰ παλαιὸν τυπικὸν

τῆς μεγάλης ἐκκλησίας (Ἀγίας Σοφίας), καὶ μετὰ τὴν πεντηκοστὴν ἐτάττοντο κινηταί τινες ἑορταί, ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς μετὰ ταῦτα ἑβδομάδος, οὐχὶ δὲ ἐν κυριακαῖς, καὶ αὗται ἦσαν μέχρι τῆς Γ' ἑκατονταετηρίδος

τετάρτη μετὰ τὴν πεντηκοστήν. Σύναξις τῶν ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτῶν οἴκῳ, τῷ ὄντι ἐν τῷ νέῳ παλατίῳ. Ἡ λιτὴ ἐξήρχετο ἀπὸ τῆς Ἀγίας Σοφίας.

σάββατον μετὰ τὴν πεντηκοστήν. Σύναξις τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν ἁγίων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, ἐν τῇ Ἀγίᾳ Σοφίᾳ.

τετάρτη μετὰ τὴν κυριακὴν τῶν ἁγίων πάντων αὐτῶν ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρησάντων². Σύναξις τῆς Θεοτόκου ἐν τῇ Παλαιᾷ Πέτρᾳ.

κυριακὴ δευτέρα μετὰ τὴν πεντηκοστήν (δῆλα δὴ τῇ μετὰ τὴν κυριακὴν τῶν ἁγίων πάντων). Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοδώρου ἐν τοῖς Σφωρακίῳ «ὁ καλούμενος ροδισμός».

Εἰρησθῶ δ' ὅτι καὶ τῷ σαββάτῳ τῆς μετὰ τὸ πάσχα δευτέρας ἑβδομάδος ἡ Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως ἤγε τὴν μνήμην Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου, ἣν αἱ κατὰ τὴν Παλαιστίνην καὶ Συρίαν Ἐκκλησίαι, καθὼς ἐμάθομεν, ἐγέραιρον τῇ πέμπτῃ τῆς διακαινησίμου.

Κατὰ τὰς κινητὰς ταύτας ἑορτὰς ἀγνοῶ μέχρι τοῦ νῦν εἶπερ ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐλειτούργει. Σημείωμα πατριαρχικῶν λειτουργιῶν ἀκριβὲς εὑρεται περὶ τῶν κατὰ τὴν ἑβδομάδα τοῦ πάσχα, καὶ τοῦτο νομίζω κάλλιστον ἀνάγνωσμα τοῖς τὰ πατρια τεθηπόσι καὶ ἐρευνῶσιν, ἐπικαιρὸν δὲ μάλιστα καθ' ἣν διανύομεν ἑβδομάδα, ἥς ἕνεκεν ἀπεσπάσθη ἐκ τοῦ ἐπὶ τούτῳ συγγραμμάτων. Τοῦτο νῦν ἀπολλάττω πολλῶν παρατηρήσεων, ἐπιβαλλομένων μὲν, ἐν ἰδίῳ δ' ἐκδιδομένων βιβλιδίῳ.

Κυριακὴ τοῦ πάσχα. Λειτουργία τοῦ πατριάρχου ἐν τῇ Ἀγίᾳ Σοφίᾳ. — Εἶπερ ὁ Εὐαγγελισμὸς συνέπιπτε τῇ κυριακῇ τοῦ πάσχα, νομίζω ὅτι τὸν μὲν ὀρθρον ἐτέλει ἐν τῷ ναῷ τῶν Χαλκοπρατειῶν, ἐπ' ὀνόματι τιμωμένῳ τῆς Θεομήτορος, τὴν δὲ λειτουργίαν ἐν τῇ Ἀγίᾳ Σοφίᾳ. — Τῇ

κυριακῇ τοῦ πάσχα, κατὰ τὸν Κωδινόν, ἡ θαυματουργὸς τῆς Ὀδηγητρίας εἰκὼν προεπέμπετο ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος ἐκ τοῦ παλατίου τῶν Βλαχερνῶν, εἰς ὃ μετεκομίζετο τῇ τετάρτῃ τῆς πέμπτῃς ἑβδομάδος τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς.

Ἑσπερινὸς τοῦ πάσχα, δευτέρα Ἀνάστασις κοινότερον. Κατὰ συνήθειαν παλαιότεραν, ὁ πατριάρχης εἰς τὰ εὐκτήρια αὐτοῦ, μετὰ τὴν τοῦ λυχνικοῦ συμπλήρωσιν, ἀνερχόμενος, ἀνεγίνωσκε τὸ «Οὐσης ὥψιας» ἕως τοῦ «κεκράτνται». — Ταῦτα τὸ παλαιὸν ἔθος. «Νῦν δὲ, παρόντος αὐτοῦ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον ὑπὸ τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου ἢ τοῦ δευτερεύοντος ἐπὶ τοῦ ἁμβωνος». — Πολὺ πιθανῶς εὐκτήριον ἢ εὐκτήρια τοῦ πατριάρχου ἐννοεῖ τὸ τυπικὸν τὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοτόκου ναὸν ἐν τῷ Πατριαρχείῳ, οὗ ναοῦ τῶν ἐγκαινίων ἡ μνήμη ἤγετο τῇ 31 ὁκτωβρίου.

Δευτέρα τῆς ἑβδομάδος τοῦ πάσχα. Μνήμη τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Ἡ πατριαρχικὴ λειτουργία ἐγίνετο ἐν τῷ ναῷ αὐτῶν τῷ μεγάλῳ. Εἰδὲ συνέπιπτε κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καθ' ἣν ἐπανηγύριζεν ὁ ναὸς τῆς Θεοτόκου τῶν Χαλκοπρατειῶν, μέχρι μὲν τῆς λειτουργίας ὁ πατριάρχης προίστατο ἐν τῷ σεβασμίῳ τούτῳ ναῷ, πρὸ τῆς ἐνάρξεως δ' αὐτῆς, ἐκ τῶν Χαλκοπρατειῶν ἀναχωρῶν, μετέβαινεν εἰς τὸν ναὸν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ὁδοιπορῶν ἀρκετὰ μακρὸν διάστημα (μέχρις οὗ κεῖται σημερον τὸ τέμενος σουλτὰν Μεχμέτ) καὶ τὴν λειτουργίαν ἐτέλει ἐν τοῖς Ἀγίοις Ἀποστόλοις τοῖς μεγάλοις.

Τρίτη τῆς διακαινησίμου. Τῆς ἁγίας Θεοτόκου ἐν Χαλκοπρατείσις. Ὁ πατριάρχης ἐτέλει τὴν λειτουργίαν ἐν τῷ σεβασμίῳ τούτῳ ναῷ.

Τετάρτη τῆς διακαινησίμου. Τῆς ἁγίας Θεοτόκου ἐν Βλαχερναῖς. Ὁ πατριάρχης ἐλειτούργει ἐν τῷ ναῷ τῶν Βλαχερνῶν.

Πέμπτη τῆς διακαινησίμου. Οὐδεμία μνήμη σημειοῦται. Ὁ πατριάρχης ἐλειτούργει ἐν τῇ Ἀγίᾳ Σοφίᾳ.

Παρασκευὴ τῆς διακαινησίμου. Οὐδεμία μνήμη σημειοῦται. Ὁ πατριάρχης ἐλειτούργει ἐν τῇ Ἀγίᾳ Σοφίᾳ.

Σάββατον τῆς διακαινησίμου. Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου εἰς τὰ Σφωρακίῳ. Ὁ πατριάρχης ἐλειτούργει ἐν τῷ ναῷ τοῦ τιμίου Προδρόμου τῷ ἐν

2. Ἀγίων πάντων οὐχὶ καθὼς ὁ λαὸς ἐκλαμβάνει τὴν κυριακὴν ταύτην, ἀλλὰ τῶν μαρτυρησάντων ὑπὲρ Χριστοῦ τῶν γὰρ ἐν ἀσκήσει λαμπάντων ἦγεν ἡ Ἐκκλησία καὶ νῦν ἄγει τὴν μνήμην τῷ σαββάτῳ τῆς τυροφάγου, τοῦτο δὲ ποιεῖ δῆλον ὁ ψαλλόμενος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ κανὼν.

τῇ συνοικίᾳ Σφωρακίου, διότι τοῦ βαπτιστοῦ Ἰωάννου τὴν μνήμην ἤγον, οὐχὶ τὴν τοῦ θεολόγου· ἦν δ' ὁ ναὸς τοῦ τιμίου προδρόμου πλησίον τῆς Ἀγίας Σοφίας. Ἡ λιτὴ τῆς ἐορτῆς, ὡς εἰκεν, ἀπῆρχετο «εἰς τοὺς Ὀδηγοὺς, ἤγουν εἰς τὰ Προτασίον». Σημειωτέον ὅτι τὸ σάββατον τοῦτο τῆς ἐβδομάδος τοῦ θείου πάσχα παρὰ ταῖς ἀνατολικαῖς Ἐκκλησίαις ἦν ἀφιερωμένον εἰς τὴν μνήμην Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.

Κυριακὴ τοῦ ἀντίπασχα, ἡ καινὴ, ἡ νέα, ἡ κυριακὴ (τῆς ψηλαφήσεως) **τοῦ Θωμᾶ.** Ὁ πατριάρχης ἐλειτούργει ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ὡς ἐκ τῶν παρὰ Πορφυρογεννήτῳ γραφομένων³ τεκμαίρομαι.

Δευτέρα τοῦ Θωμᾶ. Τῆς ἁγίας Θεοτόκου ἐν Χαλκοπρατείσις. Ὁ πατριάρχης ἐτέλει τὴν λειτουργίαν ἐν τῷ σεβασμίῳ τούτῳ ναῷ, τὸ δεύτερον ἐντὸς ἑπτὰ ἡμερῶν.

Τετάρτη τῆς μεθοπεντηκοστῆς. Προέλευσις αὐτοκρατορικῇ ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Μωκίου, κειμένῳ ἐν τῇ συνοικίᾳ τοῦ Ἐξω-κίονιου (ἐν τῇ τῶν Ἐξω-μαρμάρων ἐνορίᾳ δῆλα δὴ) πλησίον τῆς Μωκηνσίας κινστέρας (τσικούρ-μποστὰν τῆς σήμερον). — Ἐν ἡμέρᾳ τοιαύτης ἐορτῆς, πανηγυριζομένης ἐν ἐπιφινεστάτῳ ναῷ, καθ' ἣν ὁ αὐτοκράτωρ ἐν πομπῇ παρίστατο, τὴν θείαν λειτουργίαν ἐτέλει ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

Πέμπτη τῆς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου. Αὐτοκρατορικὴ προέλευσις ἐν τῷ περιωνύμῳ ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἐν ᾧ ἐλειτούργει ὁ πατριάρχης. Ἡ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς αὕτη ἱερὰ καὶ κοσμικὴ πανήγυρις ἐγένετο τῇ παρασκευῇ τῆς διακαινησίμου μετὰ τὴν ΙΓ' ἑκατονταετηρίδα.

Κυριακὴ τῆς πεντηκοστῆς. Ὁ πατριάρχης ἐτέλει τὴν λειτουργίαν ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῆς Ἀγίας Σοφίας.

Δευτέρα μετὰ τὴν πεντηκοστὴν (τῇ ἐπαύριον δῆλα δὴ). Μνήμη σεισμοῦ. Τὴν θείαν λει-

τουργίαν ὁ πατριάρχης ἐτέλει ἐν τῷ σεβασμίῳ ναῷ τῶν Βλαχερνῶν, ἐν ᾧ, καθὼς εἶδομεν ἤδη, τὴν λειτουργίαν ἐτέλει καὶ τῇ 26 ὀκτωβρίου, σεισμοῦ μνήμης ἀγομένης ἐπίσης, ὡς καὶ τῇ 26 ἰανουαρίου, ἐν μνήμῃ σεισμοῦ. Τίνα δὲ σεισμὸν ἐννοεῖ τὸ παλαιὸν τυπικόν, ὡς ἐν ἡμέρᾳ πεντηκοστῆς ἢ τὴν ἐπιούσαν γενόμενον, ἀκριβὲς τι εἰπεῖν οὐκ ἔχομεν. Ἐν τοῖς ἐορτολογίοις οὐδεμία σεισμοῦ σημειοῦται ἀπὸ τῆς 17 μαρτίου μέχρι τῆς 16 αὐγούστου μνήμη. Ὁ χρονογράφος Κεδρηνὸς ἀναγράφει «σεισμὸν μέγαν», αἰσθητὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει γενόμενον, τῇ 10 μαΐου τοῦ 583, ἀλλ' οὐ σημειοῖ ζηνίας, καὶ ἕτερον τῇ τῆς ἀναλήψεως ἡμέρᾳ τῷ 858 γενόμενον, μέγαν, κατ' αὐτὸν, ἕως ἐδάφους τὸ τεῖχος τὸ κατὰ τὸ Ἐξω-κίονιον καταβαλόντα, καὶ ναοὺς καὶ οἰκίας ἐρειπώσαντα, ρύψαντα δὲ καὶ τὴν κατὰ τὴν Χρυσὴν πύλιν ἰδρυμένην νίκην⁴· εἴπερ ὅμως ἐννοεῖ τὸ τυπικόν τὸν τοῦ 858 σεισμὸν,⁵ ἔδει βεβαίως ἵνα γίνηται ἢ τε λειτουργία καὶ ἡ λιτὴ κατὰ τὸ Ἐξω-κίονιον. Ὡστε πρέπει 'να ἐξαρτήσωμεν πᾶσαν προσδοκίαν λύσεως τῆς ἡμετέρας ἀπορίας ταύτης ἀπὸ τοῦ Πασχαλίου Χρονικοῦ⁶, παρ' ᾧ μετ' ἀκριβείας ἀναγράφεται γινόμενος ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 20 ἀπριλίου τοῦ ἔτους 611, ἐν ἡμέρᾳ τρίτῃ τῆς ἐβδομάδος, ὥρα δ' ἐβδόμη «σεισμὸς μέγας, ὡς ἐξ ἀνάγκης, πρὸ πεντηκοστῆς, τῇ 22 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἡμέρᾳ πέμπτῃ, λιτὴν γενέσθαι εἰς τὸν Κάμπον καὶ ψαλθῆναι τὸ τρισάγιον».

Κυριακὴ τῶν ἁγίων πάντων. Κατὰ τὰ παρὰ Πορφυρογεννήτῳ γραφόμενα⁷ τεκμαίρομαι ὅτι ὁ πατριάρχης ἐλειτούργει ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων πάντων.

Τινὲς τῶν ἱερῶν τούτων πανηγύρεων εἶχον καὶ δεύτερον μέρος, οὕτως εἰπεῖν. Τῇ πέμπτῃ τῆς διακαινησίμου, λόγου χάριν, ὁ πατριάρχης, μετέβαιεν⁸ εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ συνεγευμάτιζε

3. Ὁ Πορφυρογέννητος ἀναφέρων προέλευσιν αὐτοκρατορικὴν γινομένην ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων τῇ νέᾳ κυριακῇ λέγει ὅτι «ἡ αὕτη τάξις καὶ ἡ ἀκολουθία γίνεται τῆς δευτέρας τῆς διακαινησίμου (σελ. 52). Φιλόθεος δὲ ὁ πρωτοσπαθᾶριος ἐξ ὧν γράφει (Πορφυρογ. σελ. 773) οὐδεμίαν ἡμῶν ἀμφιβολίαν δίδωσι· χωρὶν περὶ λειτουργίας (πατριαρχικῆς)· «τῇ δὲ νέᾳ κυριακῇ ἐκτελεῖται προέλευσις λαμπροφόρος ἐν τῷ σεβασμίῳ ναῷ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Καὶ τελουμένης τῆς ἱερᾶς λειτουργίας συνεστιᾶται τῷ βασιλεῖ ὁ ἁγιώτατος ἡμῶν πατριάρχης». Τὸ γεῦμα ἐν τῷ χρυσῷ τρικλίνῳ τοῦ παλατίου.

4. Κεδρηνοῦ Σύνοψις ἱστοριῶν ἐκδόσ. Βενετίας, σελ. 311 καὶ 432.

5. ἀκριβῆ· πῶς σημειώσιν τῶν ἀπὸ τῆς Δ' ἑκατονταετηρίδος μέχρις ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως σεισμῶν ἀνάγκη προσηρητημένην ἐν τέλει τοῦ μετὰ χεῖρας συγγραμματος.

6. Χρον. Πασχ. Βόννης σελ. 702.

7. Ἐκθεσις· σελ. 536.

8. Πορφυρογ. Ἐκθ. βασιλ. τάξεως· σελ. 90—91. Κωδηνοῦ Περὶ ὁφεικίων Βόννης σελ. 77.

τῷ αὐτοκράτορι· ἀλλὰ τὸ μὲν ἐκεῖ γευματίζειν ἐξηρτάτο ἐκ τῆς αὐτοκρατορικῆς προσκλήσεως, ἡ δὲ μετάβασις ἐπεβάλλετο, καθὼς ἔξεστι συμπεραίνειν ἐκ τῶν τοῦ κουροπαλάτου Κωδινού καὶ τῶν τοῦ Πορφυρογεννήτου. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πέμπτης, ὁ πατριάρχης παρελάμβανεν ἐν τοῖς ἀνακτόροις σὺν ἑαυτῷ τοὺς ἀρχιερεῖς, τοὺς τῆς Ἐκκλησίας ἄρχοντας (ἀξιωματούχους δὴ τῆς πατριαρχικῆς αὐλῆς), ἐτι δὲ καὶ ἀρχιμανδρίτας καὶ ἡγουμένους μοναστηρίων· τὴν δὲ στολὴν αὐτοῦ ἀμφιεννύμενος, ἤρχετο πρὸς τὸν βασιλέα, εὐρίσκων αὐτὸν ἱστάμενον ἐν τῷ θρόνῳ, οὐδενὸς τῶν ἀρχόντων τῆς αὐτοκρατορικῆς αὐλῆς παρισταμένου, ἀλλὰ μόνων τῶν τῷ πατριάρχῃ συνοδευόντων. Τότε θυμῶν ὁ πατριάρχης τὸν αὐτοκράτορα, τὸ θυμιατήριον ἐπέδιδε τῷ ἀρχιδιακόνῳ, προσερχόμενος δ' ὑψόγει τὸν αὐτοκράτορα, ἀσπάζόμενος αὐτὸν εἰς τὸ στόμα, καὶ δεχόμενος εἰς τὸ στόμα καὶ αὐτὸς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ αὐτοκράτορος, μεθ' ὃ ἵστατο πλησίον αὐτοῦ. Κατόπιν οἱ ἀρχιερεῖς, ἀνὰ δύο προσερχόμενοι, ἡσπάζοντο πρῶτον τὴν χεῖρα τοῦ αὐτοκράτορος, εἶτα τὴν πορείαν, «ἐφεξῆς δὲ πάντες οἱ ρηθέντες ἄρχοντες τῆς Ἐκκλησίας, ἀρχιμανδριταὶ τε καὶ ἡγούμενοι τὸ αὐτὸ ποιοῦσι· τελεσθέντος δὲ τούτου, ὁ μὲν πατριάρχης εὐχὴν ἐπειπὼν αὐτῷ ἀπέρχεται· ὁ δὲ βασιλεὺς εἰσέρχεται εἰς τὸ κελλίον αὐτοῦ».

Ἐν τοῖς παλαιοῖς εὐχολογίοις κεῖται, εὐτυχῶς, ἡ διατύπωσις τῆς πρὸ τοῦ αὐτοκράτορος ἱερᾶς τελετῆς, καὶ ταύτης ἔχομεν γνῶσιν, ὥς ἔχουσιν ἀπ' ἄρτι γνῶσιν οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται· ἡ διατύπωσις ἴσχυεν, ὥς ἔοικεν, ἐν πάσῃ πρὸ τοῦ αὐτοκράτορος ἐπισήμῳ παρουσίᾳ τοῦ πατριάρχου ἐν ἡμέρᾳ ἐορτῆς, ἔχει δ' οὕτως⁹

«Εὐχὴ γινομένη ὁσάκις ἔλθῃ ὁ πατριάρχης εἰς τὸν βασιλεῖα, ἐξαιρετῶς δὲ τῇ πέμπτῃ τῆς διακαινησίμου.»

Μετὰ τὸν ἀσπασμὸν λέγοντος τοῦ ραιφερενδαρίου συναπτὴν,

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, Σοῦ δεόμεθα καὶ Σὲ παρακαλοῦμεν, σῶσον τοὺς βασι-

9. κεῖται ἐν τῷ πολυτιμῇ Εὐχολογίῳ τοῦ Ἀλεξάνδρου Καγκελλαρίου (1728) σελ. 70 τοῦ δευτέρου μέρους καὶ παρὰ Goar, ἐκδόσεως τοῦ 1730, σελ. 733.

λεῖς ἡμῶν, οὓς ἐδικαίωσας βασιλεύειν ἐπὶ τῆς γῆς. Φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς σῆς ἀγαθότητος. Ὑπόταξον αὐτοῖς πάντα τὰ βάρβαρα καὶ πολέμια ἔθνη. Χάρισαι αὐτοῖς εἰρηνικὸν τὸ βασίλειον, καὶ τὰ εὐάρεστά σοι πράττειν διὰ παντὸς αὐτοὺς καταξίωσον. Τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ἐν ὑπακοῇ καὶ φόβῳ ἀπροσδοκῆται¹⁰ φύλαξον. Τὸν στρατὸν ἐν παντὶ ἔθνῃ πολεμίῳ ἐνίσχυσον. Τὸν δῆμον ἐν εὐφροσύνῃ καὶ εἰρήνῃ διάγειν εὐδόκησον· πᾶσαν ἀφθονίαν τὴν ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτῶν δωρούμενος. Ὅτι ἡυλόγηται τὸ πανάγιον ὄνομά Σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ὁ πατριάρχης Εἰρήνῃ πᾶσι

ὁ διάκονος Τὰς κεφαλὰς

ὁ ἱερεὺς

Σοὶ τῷ μόνῳ φιλανθρώπῳ κριτῇ ὁ ὑπὸ Σοῦ πιστευθεὶς τὴν ἐπὶ τῆς γῆς βασιλείαν ὑπέκλινε σὺν ἡμῖν τὸν αὐχένα,¹¹ καὶ δεόμεθά Σου, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, τὴν σὴν εἰρήνην δώρησαι ταῖς πάντων ἡμῶν καρδίαις καὶ πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα τῷ ὑπὸ Σὲ βασιλεῖ· καὶ κατάνυξον αὐτὸν τὰ τῆς σῆς φιλανθρωπίας ἐπιδείκνυσθαι πᾶσι τοῖς ὑπηκόοις. Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ » κτλ.

*

Ἐπίσης ἡ ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ σεισμοῦ γινομένη λειτουργία εἶχε τὸν ἐπίλογον ἢ τὸν πρόλογον αὐτῆς ἀρκούντως ἐνοχλητικόν, διότι προηγεῖτο ταύτης πάντοτε λιτὴ, γινομένη κατὰ τὸ πλεῖστον ἐν τῷ Κάμπῳ, ἥτοι τῇ πεδιάδι τῇ κειμένη ὑπεράνω τοῦ Ἐβδόμου, ὑπερθεῖν τοῦ Μακρίκιου, διότι φρονῶ ὅτι ἐκεῖ ἐψάλλετο ὁ κανὼν εἰς φόβον σεισμοῦ ὁ ποιηθεὶς ὑπὸ Ἰωσήφ τοῦ ὑμνογράφου, ἴσως δὲ καὶ λιτὴ τις ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἐν τῷ Εὐχολογίῳ ἀναγινωσκόμενη. Κατὰ τὴν ἐν τῷ Εὐχο-

10. ὁ Goar ἀπροσδοκῆτος.

11. νοεῖ τὴν ὑπὸ τοῦ λαοῦ κλίσιν τῶν κεφαλῶν, ᾧ συνέκλειεν τὴν κεφαλὴν καὶ ὁ αὐτοκράτωρ.

λογίῳ διάταξιν¹², προετάττετο τῆς εἰς μνήμην σεισμοῦ λειτουργίας «**Τάξις γινομένη ἐν τῷ Τριβουναλίῳ** (τοῦ Κάμπου, ὡς παρασημειοῖ Goar) **ἐν ταῖς ἐξ ἔθους ἀπερχομέναις ἐκεῖσε λιταῖς**» καὶ ἴσως ἡ τοιαύτη διάταξις προηγείτο καὶ τῆς ἐν τῷ ναῷ τῶν Βλαχερνῶν ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ σεισμοῦ τελουμένης ὑπὸ τοῦ πατριάρχου λειτουργίας. Ἡ τάξις αὕτη ἔχει ὧδε:

«Μετὰ τὸ ἀνελθεῖν τὸν ἀρχιεπίσκοπον καὶ δοξάσαι τοὺς ψάλτας, δέξασθαι δὲ καὶ τὸν λαὸν, καὶ πληρῶσαι τὴν λεγομένην λιτήν¹³, λέγοντος τοῦ ἀρχidiaκόνου Πρόσχωμεν,

λέγει ὁ πατριάρχης

Ἵπὲρ τῆς οἰκουμένης καταστάσεως καὶ εὐσταθείας τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως εἴπωμεν· Κύριε ἐλέησον·

καὶ τοῦ λαοῦ τρίτον λέγοντος τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἄρχεται πάλιν

Ἵπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων ἡμῶν βασιλέων, παντὸς τοῦ παλατίου, καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν εἴπωμεν πάντες· Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ ἄσειστον καὶ ἄφλεκτον καὶ ἀναιμακτον φυλαχθῆναι τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν εἴπωμεν· Κύριε ἐλέησον·

καὶ τοῦ λαοῦ λέγοντος τὸ, Κύριε ἐλέησον, τρίτον, σφραγίζει τρίτον, καὶ ἐκφώνως λέγει

Ὅτι Θεὸς ἐλέους καὶ οἰκτιρμῶν καὶ φιλάνθρωπίας ὑπάρχεις καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν [τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ] κτλ.

Καὶ, μετὰ τὸ Ἀμὴν, κάθηται ἐν τῷ θρόνῳ, καὶ τοῦ διακόνου λέγοντος Σοφία, λέγεται τὸ προκείμενον· καὶ, μετὰ τὸ Ἀλληλουῖα, λέγοντος τοῦ ἀρχidiaκόνου Ὁρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, σφραγίζει τρίτον, καὶ λέγει Εἰρήνη πᾶσι·

ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου·

εἰτα ἐκφωνεῖ· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον· ὁ ἀρχidiaκόνος· Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν

12. Εὐχολόγιον Ἀλεξάνδρου Καγκελλαρίου· μέρους Β' σελίς 86—87. Εὐχολόγιον Goar τοῦ 1730 σελ. 640.

13. ἐν πάσαις ταῖς ἐκδόσεσι τοῦ Εὐχολογίου εἰσὶν ἐκδομέναι· «Ἀκολουθία εἰς διαφόρους λιτάς καὶ ἀγρυπνίας παρακλητικῶν καὶ «Εὐχὴ παρακλητικὴ εἰς πᾶσαν λιτήν».

καὶ οὕτως ἀρχόμενος συναναγινώσκει¹⁴ τῷ διακόνῳ πᾶσαν τὴν περικοπὴν τοῦ Εὐαγγελίου· καὶ, μετὰ τὴν ἐκτενὴν, σφραγίζει πάλιν κατὰ τὸ ἔθος, καὶ λέγει

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν· . . .

ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς τῷ Κυρίῳ κλίνατε ἀπόκρισις· Σοὶ, Κύριε·

καὶ ποιεῖ τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας. Καὶ τοῦ διακόνου κηρύσσοντος τὴν ἐν τῷ Ἀγίῳ Ἰωάννῃ σύναξιν, ἀπέρχεται ἐκεῖ, καὶ ποιεῖ λειτουργίαν».

§

Κατὰ τὰς σημειωθείσας ἤδη λειτουργίας ἐλάβανον βεβαίως μέρος οἱ παρευρισκόμενοι ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ κράτους ἀρχιερεῖς, προηγούντο δὲ τούτων, ὡς ἔστιν εἰκᾶσαι, οἱ τὸν τοῦ συγκέλλου τίτλον φέροντες, ἥτοι τῶν διαρκῶν μελῶν τῆς περὶ τὸν πατριάρχην ἱερᾶς συνόδου, οὓς ὁ αὐτοκράτωρ διώριζεν, ὁ μέχρι τῶν μέσων τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος ἔχων παραδόξως τὸ δικαίωμα τοῦ διορίζειν καὶ τὸν οἰκονόμον καὶ τὸν σκευοφύλακα τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Καὶ κεῖνται μὲν παρὰ Κωδινῷ καὶ παρὰ τῷ Εὐχολογίῳ καὶ παρὰ Χρυσάνθῳ Ἱεροσολύμων τὰ καθήκοντα ἐκάστου τῶν κληρικῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ βυζαντινῶν, ὀλίγα δὲ περὶ τούτων μανθάνομεν, κυρίως τὰς ἱερὰς τινῶν κατὰ τὴν μεγάλην ἐβδομάδα διακονίας· οὕτω, λόγου χάριν, ὁ μὲν πρωτονοτάριος ἀνεγίνωσκε τὸ Εὐαγγέλιον τῆς κυριακῆς τῶν βαΐων, ὁ ἱερομνήμων τὸ τῆς Μ. δευτέρας, ὁ κιστρίνσιος τὸ τῆς Μ. τρίτης, ὁ σακελλάριος τὸ τῆς Μ. τετάρτης, ὁ χαρτοφύλαξ τὸ τῆς Μ. πέμπτης, ὁ σκευοφύλαξ τὸ τοῦ Μ. σαββάτου, καὶ ὁ μέγας οἰκονόμος τὸ τῆς ἀγίας κυριακῆς τοῦ πάσχα, κατὰ τινα σημείωσιν πάγκοινοι· κατὰ τινα δὲ νεωτέραν ἐκείνης¹⁵, ὥς μοι δοκεῖ, τῇ μὲν Μ. δευτέρᾳ καὶ τῇ κυριακῇ τῶν βαΐων οἱ σημειωθέντες ἄνω· τὸ τῆς Μ. τρίτης Εὐαγγέλιον

14. ἔθος τοιοῦτον ἦν ἐν ἰσχύϊ, φαίνεται, μέχρι τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, διότι ὁ Νικηφόρος Κάλλιτος ἐν Ἐκκλησ. Ἱστορίᾳ βιβλ. ΙΒ', κεφ. ΑΔ', λέγει ὅτι τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους καὶ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ πάσχα τὸ Εὐαγγέλιον ἀνεγίνωσκεν ὁ πατριάρχης, μετὰ τὸν ἀρχidiaκονον τούτου λέγοντος αὐτὸ κατ' ὀλίγον, τοῦ πατριάρχου δ' ἐπαναλαμβάνοντος ὅσον ἔλεγεν ὁ ἀρχidiaκόνος.

15. Goar Εὐχολόγιον· σελ. 229 καὶ 224.

ὁ σακκελίου, τὸ τῆς Μ. τετάρτης ὁ σκευοφύλαξ, τὸ τῆς Μ. πέμπτης ὁ καστρίνσιος, τὸ τοῦ Μ. σαββάτου ὁ μέγας οἰκονόμος καὶ τὸ τῆς κυριακῆς τοῦ πάσχα ὁ μέγας χαρτοφύλαξ.

Τῶν δὲ τῷ πατριάρχῃ συλλειτουργούντων πρεσβυτέρων προηγείτο πάντων, κατ' ἀρχαιοτάτων δίκαιον, ὁ ἡγούμενος τῆς μεγάλης τοῦ Στουδίου μονῆς, εἶπετο τούτῳ ἀπὸ τῶν μέσων τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος ὁ ἡγούμενος τῆς τῶν Μαγγάνων μονῆς, τρίτος δὲ ἐτάχθη, ἀπὸ τοῦ μαρτίου τοῦ 1341, κατὰ ἀπόφασιν τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Νείλοι¹⁶, ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς τοῦ Προδρόμου τῆς Εὐλογημένης Πέτρας.

Μ. Ι. Γ.

Συνδρομαὶ

ὑπὲρ τῆς τοῦ Ἁγίου Μύρου κατασκευῆς

Συνεχίζοντες σήμερον τὰς ὑπὲρ τῆς τοῦ Ἁγίου Μύρου κατσκευῆς συνδρομας, σημειοῦμεν ὅτι καὶ πρὸ δεκατριῶν ἐτῶν, ἐγκαιρότερον γνωστῆς τῆς ἱερᾶς ὑποθέσεως γενομένης, οἱ εὐσεβεῖς ὁμογενεῖς συνεισήνεγκον χρηματικὸν ποσὸν ἀνελθὼν εἰς 38, 270 γροσία. Μείζονα προθυμίαν ἐπιδειχόμενοι νῦν προσήνεγκον ἐν συνόλῳ μετ' ἀρσιώσεως ἱερᾶς καὶ εὐλαβείας 73000 γροσίων, ὧν ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Ἁγίου Μύρου ἐνέκρινε νὰ δαπανηθῶσι τὰ μετὰ τὰς γενομένας δαπάνας περισσεύματα πρὸς καλλωπισμὸν τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ. Μετὰ τὰς χρηματικὰς εἰσφορὰς τάττομεν τὰς εἰς ὑλικὸν γενομένας ὑπὸ κοινοτήτων καὶ ἰδιωτῶν, καὶ ἐν οἷς ἐξέχουσιν κατέχει θέσιν ὁ ὁμογενὴς ξυλέμπορος κ. Χαρχάμπης Κυρσόγλου δωρεὰν χορηγήσας ξυλεῖαν ἀξίας τριάκοντα πέντε σχεδὸν λιρῶν πρὸς παρασκευὴν τῆς ἐπὶ τούτῳ μεγελοπεποῦς στοῦ.

Αἱ προσφοραὶ εἰσὶν αὗται:

Ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Βελιγραδίου καὶ πρόεδρος τῆς ἐν Σερβίᾳ ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας κ. Ἰννοκέντιος φράγκα χίλια— Ὁ κ. Δ. Ζαφειρόπουλος δέκα λίρας τουρκικὰς.— Ὁ ἐν Δεδε-Ἀγάτς ὑποπρόξενος τῆς Αὐстроουγγαρίας κ. Β. Ι. Ζούχωρ λίρας δύο γαλλικὰς.— Ὁ κ. Γ. Τυρλόπουλος 168 γροσία.— Ὁ κ. Ἀλ. Γιμουρτατζῆς 27.— Ὁ κ. Μ. Θεοδοσιάδης 20.

Αἱ δὲ εἰς εἶδη γενόμεναι προσφοραὶ ἔχουσιν ὧδε:

Ἡ Α. Μκαριότης ὁ πάπας καὶ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Φώτιος ἀπέστειλε 40 δράμια μόσχου τοῦ Τορκίνου ἀξίας τεσσαράκοντα λιρῶν, ὡς συνδρομὴν τῶν αὐτόθι εὐσεβῶν χριστιανῶν.— Ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Φιλιππουπόλεως κ. Φώ-

τιος 180 δράμια ροδελαίου ἀρίστης ποιότητος, ἀξίας 25 λιρῶν, συνδρομὴν τῶν τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ φιλοχρίστων χριστιανῶν.— Ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Μιτυλήνης κ. Κύριλλος 300 ὀκάδες ἐλαίου.— Ἡ κοινότης Κυδωνιῶν διὰ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Ἐφέσου κ. Ἰωακείμ 300 ὀκάδες ἐλαίου.— Ἡ κοινότης Κίου διὰ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Νικαίας κ. Ἰερωνύμου 100.— Διὰ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως οἱ ἐν Σαράντα-Ἐκκλησίαις εὐσεβεῖς ὁμογενεῖς κκ Δ. Δοδόπουλος 130 ὀκάδες καὶ Ἀθανάσιος Χ' Παρασκευᾶς 155 ὀκάδες οἴνου, καὶ οἱ ἐν Ἀδριανουπόλει κκ. Χρυόστομος Πανταζίδης, Ἰωσήφ Καλογιαννίδης, Ἰωάννης Ἀθραμίδης καὶ ἡ οἰκαγένεια τοῦ αἰοδίου Γ. Βεργίδου 300.— Οἱ δὲ ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ εὐσεβεῖς ὁμογενεῖς διὰ τοῦ μητροπολίτου αὐτῶν κ. Κωνσταντίνου ἀπέστειλαν 30 ὀκάδες καθαροῦ ροδοστάγματος, 31 ὀκάδες ἀγνοῦ ἀνθονέρου καὶ 5 ὀκάδες ἐκλεκτῆς μαστίχης.— Ἡ ὀρθόδοξος κοινότης Φρένελι παρὰ τὰς Κυδωνίας 80 ὀκ. ἐλαίου ἀγνοῦ. Ὁ δὲ κ. Ἰωσήφ Κράλης ἐκ τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος ἰδίαν προσφορὰν ἐκ 4 τενεκέων ἐλαίου.— Ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Κρήτης κ. Εὐμένιος 128 1/2 ὀκάδες ἐλαίου καὶ 5 ὀκάδες καθαροῦ χρητικῶς λαυδάνου.— Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Βούττας 6 σπόγγους ἀξίας 100 γροσίων. Ὁ ἐν Φαναρίῳ γνωστὸς ἔμπορος ἀνθράκων κ. Χρ. Σαπουντζόγλους τὴν ἀπαιτηθεῖσαν διὰ τὴν ἔψησιν τοῦ Ἁγίου Μύρου ποσότητα ἀνθράκων περὶ τὰς 360 ὀκάδας.— Ὁ κ. Κ. Ν. Θωμάδης μυρεψὸς τῆς Μ. Ἐκκλησίας τὴν ἀπαιτουμένην ποσότητα πλίνθων διὰ τὴν κτίσιν τῶν ἑξ ἑστιῶν.— Ὁ κ. Νικόλαος Παπαδόπουλος 1 ἀσχὸν ἐλαίου.— Εὐσεβεῖς τινες κοινότητος τῆς ἐπαρχίας Προύσης 133.— καὶ οἱ κκ. Θεοδοσίος Κοσμίδης, Θεολόγος Κωνσταντινίδης καὶ Χριστόφορος Ζάννου ἀνὰ ἓνα τενεκεν ἐλαίου.

ΣΗΜ.— Οἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἀπὸ τοῦ 6 στίχου τῆς 6' στήλης τῆς 176 σελίδος ἀναγραφόμενοι ταχθήτωσαν μετὰ τὸν 46 στίχον τῆς αὐτῆς στήλης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΣΟΥΛΙΔΗΣ

Τῷ σεβαστάῳ τοῦ Λαζάρου πρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Πλάστῃ ὁ ἐκ τῶν πρὸ ἡμῶν δημοσιογράφων καὶ δις ἄλλοτε χρηματίσας μέλος τοῦ Δ. Ἐθ. Μ. Συμβουλίου Νικόλαος Θεολόγος Σουλίδης. Ἐκ Φερτεκίου τῆς ἐπαρχίας Ἰκονίου, μαθητὴς τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς, ἔλαβε τὸ πτυχίον τοῦ τελειοδιδάκτου πρὸ τεσσαράκοντα καὶ δύο ἐτῶν, ἐγένετο δὲ γνώστης τῆς τε τουρκικῆς καὶ γαλλικῆς, ὡς καὶ τῆς ἑλληνικῆς. Προθύμως ἀρωγὸς προσερχόμενος εἰς εὐδόωσιν πάσης ἀγαθῆς πράξεως καὶ πολλοῖς τῶν φίλων αὐτοῦ γενόμενος χρήσιμος, οὐδέποτε ἐμερίμνησε περὶ ἑαυτοῦ, ἐν λιτότητι διαβιώσας, ἐν πενίᾳ δ' ἀποθανὼν, καίπερ ὑπηρετήσας παρὰ τῷ μέγα πρὸ ἡμῶν ἄλλοτε δυνάμει Χρηστάκη ἐφέντῃ Ζωγράφῳ, οὗ τῆς εὐνοίας ἀπέλαυε χρησιμοποίησας αὐτὴν ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ καὶ τῶν ἀνάγκην προστάσας ἐχόντων. Ἐχρημάτισεν ἐπὶ μακρὸν

16. Miklosisch καὶ Müller Acta Patriarch. τόμ. Β'. σελ. 22.

εἰς τινὰς τουρκικὰς ἐφημερίδας, ὡς καὶ εἰς τὴν «Ἀνκ-
τολικήν» τοῦ μακκρίτου Εὐαγγελينوῦ Μισκηλίδου,
συντάκτης, καὶ μέλος σωματοῦν φιλεκπαιδευτικῶν ἐπὶ
βραχύτατον δὲ χρόνον, ἐπ' ἐσχάτων, διερχομένης τοῦ π-
τριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων. Πρὸ διετίξας σχεδὸν διο-
ρισθεὶς καθηγητὴς τῆς τουρκικῆς ἐν τῇ Θεολογικῇ
Σχολῇ τῆς Χάλκης ἠρνήθη νὰ δεχθῇ τὴν θέσιν ταύ-
την. — Ἡ κηδεὶς αὐτοῦ ἐγένετο τῇ κυριακῇ τῶν βλαίων
ἐν τῷ νηφ τῆς Κοιμήσεως ἐν Διπλοκινίῳ, προῖστ-
μένου τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Δυρραχίου κ. Προκο-
πίου καὶ τῶν θεοφιλ. ἐπισκόπων Συννάδων καὶ Κλυ-
διουπόλεως. — Ἐντολὴ δὲ τοῦ σεβασμ. προέδρου τοῦ
Ἐθν. Μ. Συμβουλίου, μὴ δυνάμενον νὰ κληθῇ εἰς συ-
δρίαν, πρεσβύτη κατὰ τὴν κηδεὶς ἐκπροσωπῶν τὸ
Συμβούλιον ὁ ἀρχιεπίσκοπος αὐτοῦ κ. Πανηγ. Δ.
Νικολόπουλος.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν Δικαστήριον

Ὁ Ἀλέξανδρος Ἐμμ. Βαλαβάνης, χριστιανὸς Ὁρθόδοξος,
ὕπηκος ὁθωμανῆς καὶ τῶς μὲν ἔμπορος τείων καὶ κάτοικος
Κωνσταντινουπόλεως, ἥδη δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλ-
ματος, προσκαλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον δευτέραν καὶ
ὥραν 2 εὐρωπαϊστὶ μ. μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μί-
σημι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς
παρούσης κλήσεως, ἐμφανισθῇ, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι'
ἀντιπροσώπου νομίμως διορισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρ-
χείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς ἐναγομένης ὑπὸ τῆς ἐαυ-
τοῦ γυναίκης Εὐτέρπης Α. Βαλαβάνη, τὸ γένος Ἀλ. Ἀλεξιά-
δου, χριστιανῆς Ὁρθόδοξου, ὕπηκου ὁθωμανῆς, τὰ οἰκιακὰ
ἐπαγγελλομένης καὶ κατοίκου Πέραν Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ
διαζεύξει. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ περὶ διαζυγίου δικα-
σθήσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παροῦσα κλήσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν
διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδομένων φύλλων «Ἐκκλη-
σιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἐφημερίδος».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 27 Μαρτίου 1903.

Ὁ πρόεδρος

† ὁ πρῶν Δρυϊνουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

Ὁ γραμματεὺς
ΑΡΜΟΔΙΟΣ Δ. ΧΑΜΟΥΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον

Προσκαλεῖται ὁ Ἀλέξανδρος Βαλαβάνης, τῶς κάτοικος
Κ]πόλεως, καὶ ἔμπορος τείων, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ
ἐπαγγέλματος, ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον τετάρτην καὶ ὥραν
9 τῆς πρώτης εὐρωπαϊστὶ, μετὰ παρέλευσιν 31 ἡμερῶν ἀπὸ
τῆς πρώτης διὰ τῶν φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας»
καὶ «Νέας Ἐφημερίδος» δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως,
τρὶς κατ' ἐπανάληψιν γενησομένης, ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπρο-

σώπως, εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διορισμένου (ἐνώπιον
τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐδρεύοντος Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου,
ὡς ἐναγομένης ὑπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ Εὐτέρπης Α. Βαλαβάν-
η, τὸ γένος Ἀλεξ. Ἀλεξιάδου, ἐπὶ ἐπιστροφῇ προικός. Προ-
σεπιδηλοῦται δ' αὐτῷ ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως αὐ-
τοῦ κατὰ τὴν ὡς ἄνω ὁριζομένην δικάσιμον, ἢ κατ' αὐτοῦ
ἀγωγὴ ἐκδικασθήσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 27 Μαρτίου 1903.

Ὁ πρόεδρος

† Ὁ Νεοκαίσαρεια ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Α' Γραμματεὺς

2

Π. Δ. ΝΙΚΟΛΑΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ἡ Εὐγενία Παναγιώτου Σαρηγιαννάκη, τὸ γένος Βάτη,
χριστιανὴ ὁρθόδοξος ὕπηκος ὁθωμανῆς, ἄνευ ἐπιτηδεύματος,
καὶ κάτοικος Φαναρίου Κων]πόλεως, ἥδη δὲ ἀγνώστου διαμο-
νῆς, καλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον δευτέραν, καὶ ὥραν
2 εὐρωπαϊστὶ μ. μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μί-
σημι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς
παρούσης κλήσεως, ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι'
ἀντιπροσώπου, νομίμως διορισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρ-
χείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς ἐναγομένης ὑπὸ τοῦ ἐαυ-
τῆς συζύγου Παναγ. ὡτου Σαρηγιαννάκη, χριστιανοῦ ὁρθόδοξου,
ὕπηκου ὁθωμανοῦ, μηχανικοῦ ἀτμοπλοίων καὶ κατοίκου Φα-
ναρίου, ἐπὶ διαζεύξει. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτῆς ἀγωγὴ περὶ δια-
ζυγίου θεωρηθήσεται ἐρήμην αὐτῆς.

Ἡ παροῦσα κλήσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν
διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδομένων φύλλων «Ἐκκλη-
σιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἐφημερίδος».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 24 Μαρτίου 1903.

Ὁ πρόεδρος

† Ὁ πρ. Δρυϊνουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

1

Ὁ γραμματεὺς

ΑΡΜΟΔΙΟΣ Δ. ΧΑΜΟΥΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΟΡΥΤΣΑΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀπορροῦζον παμφηφεί,
δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 965 καὶ ἡμερ. 9 νοεμβρίου 1902
περὶ διαζεύξεως ἀγωγὴν τῆς ἐναγομένης Μαρίας Κωνσταντίνου
κατοίκου Κορυτσᾶς, ὕπηκου ὁθωμανῆς, ὡς νόμιμον καὶ ἀπο-
δεδειγμένην,

Κηρύττει διαλελυμένον τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων ὑφιστάμε-
νον γάμον ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου Σωτηρ. Ἀναστασίου,

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἡμέραις ἀριθμοῦ τῆς ἐφημε-
ρίδος «Ἐκκλ. Ἀληθείας», δημοσιεύσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς
παρούσης ἀποφάσεως καὶ

Ἐπιτίθησι τῷ ἐναγομένῳ Σωτηρίῳ Ἀναστασίου τὰ δικα-
στικά ἔξοδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως ὡς καὶ τῶν

διασκευτηρίων ἐγγράφων ἀνερχόμενα εἰς γρόσια διακόσια (ἀριθ. 200) προκαταβαλλόμενα δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐγένετο, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη

Ἐν Κορυτσᾷ, τῇ 21 ἰανουαρίου 1903.

Ὁ Πρόεδρος

2

† Ὁ Κορυτσᾶς ΦΩΤΙΟΣ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Ὁ Πρόεδρος μάγειρος Καστρινός, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ὑπὸ πηκοῦ ὁθωμανός, μάγειρος τέως τὸ ἐπάγγελμα καὶ κάτοικος Κωνσταντινουπόλεως, ἥδη δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, προσκαλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον Δευτέραν καὶ ὡραν δευτέραν Εὐρωπαϊστὶ μ. μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μίξ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου, νομίμως διωρισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἐαυτοῦ γυναικὸς Χρυσάνθης Προδρόμου, τὸ γένος Παύλου Τουγλίδου, χριστιανῆς ὀρθοδόξου, ὑπηκόου ὁθωμανῆς, τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελλομένης καὶ κατοικοῦ Σιρκετζῆ Κωνσταντινουπόλεως (Δεμίρ-καπού), ἐπὶ διαζεύξει. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ περὶ διαζυγίου ἀγωγὴ θεωρηθῇσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παρούσα κλήσις τρεῖς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδόμενων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Κωνσταντινουπόλεως».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 18 μαρτίου 1903.

Ὁ πρόεδρος

† ὁ πρῶτον Δρυϊνουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

4

Ὁ γραμματεὺς

ΑΡΜΟΔΙΟΣ Δ. ΧΑΜΟΥΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν Δικαστήριον

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμψηφεῖ, Δέχεται τὴν ὑπ' ἀρ. πρωτ. 6758 καὶ ἡμερομ. 23 Σεπτεμβρίου 1902 ἀγωγὴν τῆς Θεοδοσίας Μ. Καραμάνου ὡς νόμιμον καὶ βάσιμον,

Καταδικάζει τὸν ἐναγόμενον Μιχαὴλ Καραμάνον μάγειρον ὅπως καταβάλῃ ἐπ' ὀρίστον τέσσαρα (ἀρ. 4) μετ' ἡμέρας κατὰ μῆνα τῇ ἐναγούσῃ λόγῳ διατροφῆς αὐτῆς τε καὶ τοῦ κοινοῦ αὐτῶν τέκνου,

Κηρύττει τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν προσωρινῶς ἐκτελεστέην.

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἐπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Ταχυδρόμου» δημοσιεύειν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ

Ἐπιτίθῃ ἐξ ἡμισείας ἀμφοτέροις τοῖς διαδίκαις, ὡς συζύγοις, τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων ἀνερχόμενα μὲν εἰς γρόσια τριακόσια ἐξήκοντα τρία (ἀρ. 363) προκαταβαλλόμενα δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 27 φεβρουαρίου 1903

Ὁ πρόεδρος

† ὁ πρῶτον Δρυϊνουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

4

Ὁ ὑπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΡΑΜΑΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμψηφεῖ. Δέχεται τὴν ὑπ' ἀρ. πρωτ. 91 καὶ ἡμερομηνίαν 23 μαρτίου 1902 ἀγωγὴν τῆς Θεοδοσίας Τάσλου Χρήστου τὸ γένος Μαργαρίτου Τσιμετζῆ, κατοικοῦ Τσατάλτζας, ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην,

Κηρύττει τὸν μετὰ τῶν διαδίκων γάμον διαλελυμένον ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου Τάσλου Χρήστου.

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἀλλεπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» δημοσιεύειν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ

Ἐπιτίθῃ τῷ ἐναγόμενῳ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ἀνιόντα εἰς γρόσια ἑκατὶν πενήκοντα (150) καὶ προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐγένετο, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη τῇ 26 φεβρ. 1903.

Ὁ πρόεδρος

† Ὁ Δράμας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

3

Ὁ γραμματεὺς

Ἀρχιδιάκονος ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἱερὰ Σύνοδος

Διὰ ταῦτα

Δικάζουσα ἐρήμην τοῦ ἐκκαλουμένου καὶ ἀποφασίζουσα παμψηφεῖ,

Δέχεται τὴν ὑπ' ἀρ. πρωτ. 5399 καὶ χρονολ. 5 ἰουλίου 1902 ἔφασιν τῆς ἐκκαλούτης Μαρίας Θεοδώρου, θυγατρὸς Γεωργίου, κατὰ Θεοδώρου Ἰωάννου καὶ κατὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 7 καὶ χρονολογίαν 28 ἰανουαρίου 1902 ἀποφάσεως τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου,

Ἀκυροῖ τὴν ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω ἀριθμὸν καὶ χρονολ. ἀπόφασιν τοῦ διαληφθέντος Πνευματικοῦ Δικαστηρίου τῶν Πατριαρχείων,

Κηρύσσει ἄκυρον τὸν ἐν τοῖς διαδίκαις ὑφιστάμενον γάμον, Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἐπαλλήλοις ἀριθμοῖς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενων ἐφημερίδων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Βυζαντινῆς» δημοσιεύειν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ

Ἐπιτίθῃ τῷ ἐφεσιβλήτῳ Θεοδώρῳ Ἰωάννου, τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων ἀνερχόμενα μὲν εἰς γρόσια τετρακόσια δέκα καὶ τρία (ἀρ. 413) προκαταβαλλόμενα δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐκρίθη καὶ ἀπηγγέλθη αὐθιγμὲν,

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 17 δεκεμβρίου 1902.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῇ 6 μαρτίου 1903

Κατ' ἐντολὴν τῆς ἱερᾶς Συνόδου 4

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

κ. α' α'

Ὁ ὑπογραμματεὺς

Ἱεροδ. ΑΘ. ΠΙΠΕΡΑΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Наукова бібліотека
ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. Мечникова

1948

02/09/25

902637

НБ ОНУ

П. III. 426642